

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 53

fyrtiosjätte årgången

28 februari 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Rådets förordning (EG) nr 355/2003 av den 20 februari 2003 om godkännande av fodertillsatsen avilamycin ⁽¹⁾	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 356/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	4
★	Kommissionens förordning (EG) nr 357/2003 av den 27 februari 2003 om ändring av förordningarna (EG) nr 1938/2001, (EG) nr 1939/2001 och (EG) nr 1940/2001 om inledande av stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapens inre marknad av ris som innehas av de spanska, grekiska och italienska interventionsorganen och som är avsett att användas som foder	6
★	Kommissionens förordning (EG) nr 358/2003 av den 27 februari 2003 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn ⁽¹⁾	8
★	Kommissionens förordning (EG) nr 359/2003 av den 27 februari 2003 om ändring av förordning (EG) nr 2771/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde	17
	Kommissionens förordning (EG) nr 360/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002	18
	Kommissionens förordning (EG) nr 361/2003 av den 27 februari 2003 om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1582/2002	19
	Kommissionens förordning (EG) nr 362/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002	20
	Kommissionens förordning (EG) nr 363/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 256/2003	21

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Innehåll (Fortsättning)	
Kommissionens förordning (EG) nr 364/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 60/2003	22
Kommissionens förordning (EG) nr 365/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av de nedsättningskoefficienter för andra licensieringsomgången för aktiv förädling som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 1488/2001	23
Kommissionens förordning (EG) nr 366/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av bidragsatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	24
Kommissionens förordning (EG) nr 367/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	28
Kommissionens förordning (EG) nr 368/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	30
Kommissionens förordning (EG) nr 369/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på tjugofjärde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002	32
* Kommissionens förordning (EG) nr 370/2003 av den 27 februari 2003 om ändring för fjortonde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001	33
Kommissionens förordning (EG) nr 371/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser ...	35
Kommissionens förordning (EG) nr 372/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	38
Kommissionens förordning (EG) nr 373/2003 av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar	41

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Europaparlamentet och Rådet

2003/133/EG:

- * Europaparlamentets och rådets beslut av den 19 december 2002 om användning av mekanismen för flexibilitet enligt punkt 24 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999**

Rådet

2003/134/EG:

- * Rådets rekommendation av den 18 februari 2003 om förbättring av skyddet för egenföretagares hälsa och säkerhet i arbetet**

Kommissionen

2003/135/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 27 februari 2003 om godkännande av planerna för utrotning av klassisk svinpest och nödvaccination mot klassisk svinpest hos viltlevande svin i Tyskland i de federala delstaterna Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz och Saarland ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 626] 47**

2003/136/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 27 februari 2003 om godkännande av planerna för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin och nödvaccinering av vilda svin mot klassisk svinpest i Luxemburg ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 627] 52**

2003/137/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 27 februari 2003 om ändring av beslut 93/402/EEG beträffande import av färskt kött från Paraguay ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 677] 54**

2003/138/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 27 februari 2003 om fastställande av kodningsstandarder för komponenter och material i fordon enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG om uttjänata fordon ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 620] 58**

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- * **Rådets gemensamma ståndpunkt 2003/139/GUSP av den 27 februari 2003 om restriktiva åtgärder mot ledarna i regionen Transnistrien i Republiken Moldavien 60**
- * **Rådets gemensamma ståndpunkt 2003/140/GUSP av den 27 februari 2003 om undantag från de restriktiva åtgärder som införts genom gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP 62**
- * **Rådets gemensamma åtgärd 2003/141/GUSP av den 27 februari 2003 om ändring av gemensam åtgärd 2002/210/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag 63**

Rättelser

- * **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1784/2000 av den 11 augusti 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Förbundsrepubliken Brasilien, Japan, Folkrepubliken Kina, Republiken Korea, Konungariket Thailand och Tjeckiska republiken (EGT L 208 av den 18.8.2000) 64**
- * **Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen (EGT L 203 av den 10.8.2000) 64**
- * **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1514/2002 av den 19 augusti 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Tjeckien, Malaysia, Ryssland, Republiken Korea och Slovakien (EGT L 228 av den 24.8.2002) 65**

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 355/2003
av den 20 februari 2003
om godkännande av fodertillsatsen avilamycin
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23
november 1970 om fodertillsatser⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i detta,
och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2 aaa i direktiv 70/524/EEG föreskrivs att godkännanden för antibiotika knyts till den som är ansvarig för avyttringen.
- (2) Enligt artikel 9 i det nämnda direktivet skall godkännanden för substanser som är knutna till en person som är ansvarig för avyttringen ges för en period på tio år, om alla villkor i artikel 3 a i det nämnda direktivet är uppfyllda.
- (3) Granskningen av den inlämnade dokumentationen visar att det antibiotikum som beskrivs i bilagan till denna förordning uppfyller villkoren i artikel 3 a i det nämnda direktivet, och produkten får därför införas i kapitel I av förteckningen över godkända fodertillsatser i enlighet med artikel 9 t b i det nämnda direktivet. Denna förteckning avser tillsatser som godkänts för en tid av tio år.
- (4) I kommissionens meddelande från juli 2001 om en gemenskapsstrategi mot antibiotikaresistens fastställs komponenterna i en effektiv policy mot antibiotikaresistens. En av dessa är förbudet mot användning av antibiotika som tillväxtbfrämjande medel i foder från och med den 1 januari 2006.

- (5) Kommissionen har överlämnat ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fodertillsatser, där det föreskrivs att användningen av antibiotika som tillväxtbfrämjande medel skall avvecklas. Europaparlamentet stödde vid den första behandlingen av förslaget en sådan avveckling. Rådet nådde i december 2002 en politisk överenskommelse inför antagandet av en gemensam ståndpunkt, där det anges att användningen av antibiotika som tillväxtbfrämjande medel skall upphöra senast den 1 januari 2006. Det godkännande som föreskrivs i den här förordningen kommer därför troligen att gälla under betydligt kortare tid till följd av antagandet av den nya förordningen om användningen av fodertillsatser.

- (6) Eftersom Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa inte avgivit något positivt yttrande har kommissionen inte kunnat anta de planerade bestämmelserna i enlighet med förfarandet i artikel 23 i det nämnda direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fodertillsatsen avilamycin av typen antibiotika som förtecknas i bilagan skall godkännas som fodertillsats på de villkor som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1756/2002 (EGT L 265, 3.10.2002, s. 1.)

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2003.

På rådets vägnar

G. DRYS

Ordförande

BILAGA

Tillsatsens registreringsnummer	Namn och registreringsnummer på den som är ansvarig för avyttringen av tillsatsen	Tillsats (handelsnamn)	Sammansättning, kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximi-ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						mg/kg helfoder			
Antibiotika									
E 717	Eli Lilly and Company Ltd	Avilamycin: 200 g/kg (Maxus G200, Maxus 200) Avilamycin: 100 g/kg (Maxus G100, Maxus 100)	Tillsatsens sammansättning: Avilamycin: 200 g aktivitet/kg Sojabönlolja eller mineralolja: 5–30 g/kg Sojabönskal qs 1 kg Avilamycin: 100 g aktivitet/kg Sojabönlolja eller mineralolja: 5–30 g/kg Sojabönskal qs 1 kg Aktiv substans: C ₅₇₋₆₂ H ₈₂₋₉₀ Cl ₁₋₂ O ₃₁₋₃₂ CAS-nummer för avilamycin A: 69787-79-7 CAS-nummer för avilamycin B: 73240-30-9 Blandning av oligosackarider i ortosomycin-gruppen framställda av <i>Streptomyces viridochromogenes</i> (NRRL 2860) som granulat Sammansättning: Avilamycin A: ≥ 60 % Avilamycin B: ≤ 18 % Avilamycin A + B: ≥ 70 % Övriga enstaka avilamyciner: ≤ 6 %	Kalkoner	—	5	10	—	20.1.2013

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 356/2003
av den 27 februari 2003
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	126,3
	204	59,9
	212	127,0
	999	104,4
0707 00 05	052	151,2
	068	140,4
	204	65,8
	220	221,4
	999	144,7
0709 10 00	220	192,2
	999	192,2
0709 90 70	052	186,9
	204	249,4
	388	197,8
	999	211,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,3
	204	42,5
	212	53,1
	220	37,3
	600	40,4
	624	58,8
	999	45,6
0805 20 10	204	91,2
	999	91,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,8
	204	122,8
	220	74,2
	464	105,8
	600	65,6
	624	77,2
	999	83,7
0805 50 10	052	59,0
	600	70,1
	999	64,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	70,5
	388	91,3
	400	93,4
	404	97,9
	512	81,7
	524	75,1
	528	99,6
	720	99,0
	999	88,6
	0808 20 50	388
400		105,7
512		67,4
528		71,7
720		58,6
999		77,3

(¹) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 357/2003

av den 27 februari 2003

om ändring av förordningarna (EG) nr 1938/2001, (EG) nr 1939/2001 och (EG) nr 1940/2001 om inledande av stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapens inre marknad av ris som innehas av de spanska, grekiska och italienska interventionsorganen och som är avsett att användas som foder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽²⁾, särskilt artikel 8 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordningar (EG) nr 1938/2001⁽³⁾ och (EG) nr 1939/2001⁽⁴⁾, senast ändrade genom förordning (EG) nr 2089/2002⁽⁵⁾, och EG nr 1940/2001⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 207/2003⁽⁷⁾, föreskriver möjligheterna för risodlarna att delta i kontraktstilldelningen och med hänsyn till reglerna om hur paddingris bearbetas till slipat ris och spåras med hjälp av vissa färgämnen som fastställts genom dessa förordningar.
- (2) Åtgärdens effektivitet och särskilt tidsramarna för bearbetningen och utgifter för kontroller kan förbättras genom planering för hur tillverkarna av foderblandningar kan delta i kontraktstilldelning genom att axla de åtaganden som för närvarande är obligatoriskt för risodlarna.
- (3) Förordningarna (EG) nr 1938/2001, (EG) nr 1939/2001 och (EG) nr 1940/2001 bör följaktligen ändras.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1938/2001 ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.
⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.
⁽³⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 11.
⁽⁴⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 15.
⁽⁵⁾ EGT L 322, 27.11.2002, s. 3.
⁽⁶⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 19.
⁽⁷⁾ EUT L 28, 4.2.2003, s. 24.

1. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:

"2. Anbudsgivaren skall axla följande åtagande:

- a) om anbudsgivaren är fodertillverkare
 - att inom tre månader räknat från datum för kontraktstilldelningen använda det i kontraktet angivna riset till djurfoder, utom vid force majeure,
 - att omedelbart behandla riset enligt bilaga II eller bilaga III under behöriga myndigheters kontroll på en plats som fastställts i samråd med dessa, så att risanvändningen kontrolleras och produkterna kan spåras,
- b) om anbudsgivaren är en risodlare
 - att inom två månader räknat från datumet för kontraktstilldelningen behandla det i kontraktet angivna riset enligt bilaga III,
 - och att inom fyra månader räknat från datum för kontraktstilldelningen blanda produkten i djurfoder, utom vid force majeure,
- c) att stå för kostnaderna för att bearbeta och behandla produkterna,
- d) att hålla en lagerbokföring som ger möjlighet att kontrollera att åtagandena har respekterats."

2. Rubriken på bilaga III skall ersättas med följande:

"Bearbetning som föreskrivs i artikel 2.2 a andra strecksatsen och 2.2 b första strecksatsen."

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1939/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:

"2. Anbudsgivaren skall axla följande åtagande:

- a) om anbudsgivaren är fodertillverkare
 - att inom tre månader räknat från datum för kontraktstilldelningen använda det i kontraktet angivna riset till djurfoder, utom vid force majeure,

- att omedelbart behandla riset enligt bilaga II eller bilaga III under behöriga myndigheters kontroll på en plats som fastställts i samråd med dessa, så att risanvändningen kontrolleras och produkterna kan spåras,
 - b) om anbudsgivaren är en risodlare
 - att inom två månader räknat från datumet för kontraktstilldelningen behandla det i kontraktet angivna riset enligt bilaga III,
 - och att inom fyra månader räknat från datum för kontraktstilldelningen blanda produkten i djurfoder, utom vid force majeure,
 - c) att stå för kostnaderna för att bearbeta och behandla produkterna,
 - d) att hålla en lagerbokföring som ger möjlighet att kontrollera att åtagandena har respekterats.”
2. Rubriken på bilaga III skall ersättas med följande:
”Bearbetning som föreskrivs i artikel 2.2 a andra strecksatsen och 2.2 b första strecksatsen.”

Artikel 3

Förordning (EG) nr 1940/2001 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:
”2. Anbudsgivaren skall axla följande åtagande:
a) om anbudsgivaren är fodertillverkare
 - att inom tre månader räknat från datum för kontraktstilldelningen använda det i kontraktet angivna riset till djurfoder, utom vid force majeure,

- att omedelbart behandla riset enligt bilaga II eller bilaga III under behöriga myndigheters kontroll på en plats som fastställts i samråd med dessa, så att risanvändningen kontrolleras och produkterna kan spåras,
 - b) om anbudsgivaren är en risodlare
 - att inom tre månader räknat från datumet för kontraktstilldelningen behandla det i kontraktet angivna riset enligt bilaga III,
 - att inom fyra månader räknat från datum för kontraktstilldelningen blanda produkten i djurfoder, utom vid force majeure,
 - c) att stå för kostnaderna för att bearbeta och behandla produkterna,
 - d) att hålla en lagerbokföring som ger möjlighet att kontrollera att åtagandena har respekterats.”
2. Rubriken på bilaga III skall ersättas med följande:
”Bearbetning som föreskrivs i artikel 2.2 a andra strecksatsen och 2.2 b första strecksatsen.”

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 358/2003

av den 27 februari 2003

om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1534/91 av den 31 maj 1991 om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn ⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1 a, b, c och e i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ⁽²⁾,

efter att ha samrått med den rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor,

och av följande skäl:

(1) Genom förordning (EEG) nr 1534/91 får kommissionen befogenhet att genom förordning tillämpa artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden på försäkringsområdet som syftar till samarbete i följande avseenden:

- Fastställande av gemensamma tariffer för riskpremier på grundval av gemensamt upprättad statistik om antalet försäkringsfall.
- Fastställande av gemensamma standardvillkor.
- Gemensam täckning av vissa typer av risker.
- Skadereglering.
- Provning och godkännande av säkerhetsanordningar.
- Registerföring av och information om förhöjda risker.

(2) Med stöd av den förordningen antog kommissionen förordning (EEG) nr 3932/92 av den 21 december 1992 om tillämpningen av fördragets artikel 85.3 på vissa

grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden inom försäkringssektorn ⁽³⁾. Förordning (EEG) nr 3932/92, ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, upphör att gälla den 31 mars 2003.

(3) Genom förordning (EEG) nr 3932/92 beviljas inget undantag för avtal som gäller skadereglering och de som gäller registerföring och information om förhöjda risker. Kommissionen ansåg att den saknade tillräcklig erfarenhet av att handlägga enskilda ärenden för att kunna använda sina befogenheter enligt förordning (EEG) nr 1534/91 på de områdena. Situationen har inte förändrats.

(4) Den 12 maj 1999 antog kommissionen en rapport ⁽⁴⁾ till rådet och Europaparlamentet om hur förordning (EEG) nr 3932/92 fungerat. Den 15 december 1999 antog Ekonomiska och sociala kommittén ett yttrande om kommissionens rapport ⁽⁵⁾. Den 19 maj 2000 antog Europaparlamentet ett betänkande om kommissionens rapport ⁽⁶⁾. Den 28 juni 2000 höll kommissionen ett samrådsmöte om förordningen med berörda parter, däribland företrädare för försäkringssektorn och de nationella konkurrensmyndigheterna. Den 9 juli 2002 offentliggjorde kommissionen ett utkast till denna förordning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, tillsammans med en inbjudan till berörda parter att lämna synpunkter senast den 30 september 2002.

(5) En ny förordning skall uppfylla två krav: den skall skydda konkurrensen effektivt och den skall ge företagen tillräcklig klarhet angående rättsläget. Samtidigt som man strävar efter dessa mål bör man också ta hänsyn till behovet att förenkla den administrativa tillsynen i så stor utsträckning som möjligt. Kommissionens erfarenheter på detta område sedan 1992, resultaten av samrådet om 1999 års rapport och samrådet som ledde till att denna förordning antogs måste också beaktas.

(6) I förordning (EEG) nr 1534/91 sägs att det i kommissionens förordning om undantag skall anges vilka grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som den är tillämplig på, vilka begränsningar eller bestämmelser som avtal, beslut och samordnade förfaranden får eller inte får innehålla, och vilka bestämmelser som avtal, beslut och samordnade förfaranden skall innehålla eller vilka andra villkor som skall vara uppfyllda.

⁽¹⁾ EGT L 143, 7.6.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 163, 9.7.2002, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 398, 31.12.1992, s. 7.

⁽⁴⁾ KOM(1999) 192 slutlig.

⁽⁵⁾ CES 1139/99.

⁽⁶⁾ PE A5 – 0104/00.

- (7) Det är dock skäl att delvis frågå metoden att räkna upp avtalsbestämmelser som är undantagna för att i högre grad ange vilka grupper av avtal som är undantagna upp till en viss nivå av marknadsinflytande och specificera vilka begränsningar eller bestämmelser sådana avtal inte får innehålla. Detta är förenligt med ett ekonomiskt synsätt, som innebär att man bedömer effekterna av ett avtal på den relevanta marknaden. Man bör dock inse att det inom försäkringssektorn finns vissa typer av samarbete som omfattar alla företag på en relevant försäkringsmarknad och som generellt kan anses uppfylla de villkor som fastställts i artikel 81.3.
- (8) För tillämpningen av artikel 81.3 genom förordning är det inte nödvändigt att fastställa vilka avtal som kan omfattas av artikel 81.1. Vid bedömningen av enskilda avtal enligt artikel 81.1 måste flera faktorer beaktas, särskilt strukturen på den relevanta marknaden.
- (9) Gruppundantagsförmånen bör begränsas till de avtal som med tillräcklig säkerhet kan antas uppfylla villkoren i artikel 81.3.
- (10) Samarbete mellan försäkringsföretag eller inom företags-sammanslutningar för att beräkna genomsnittskostnaden för att täcka en viss risk i det förflutna eller, när det gäller livförsäkringar, tabeller över dödstal eller över frekvensen av sjukdomar, olyckor och invaliditet gör det möjligt att förbättra kunskaperna om risker och underlättar riskbedömning för enskilda företag. Detta kan i sin tur underlätta inträde på marknaden och gynnar därmed konsumenterna. Detsamma gäller gemensamma undersökningar av de sannolika följderna av yttre omständigheter som kan påverka försäkringsfallens frekvens eller storlek, eller avkastningen från olika investeringsformer. Det är emellertid nödvändigt att säkerställa att sådant samarbete undantas endast i den mån som det är nödvändigt för att nå dessa mål. Det bör därför fastställas att avtal om bruttopremier inte skall undantas. Bruttopremierna kan vara lägre än de belopp som angetts i beräkningarna, tabellerna eller undersökningarna i fråga, eftersom försäkringsföretagen kan använda intäkter från sina investeringar för att sänka premierna. Dessutom bör beräkningarna, tabellerna eller undersökningarna i fråga inte vara bindande och endast anges i referenssyfte.
- (11) Ju bredare kategorier man använder för statistik om kostnader för att försäkra en viss risk i det förflutna, desto mindre möjlighet har försäkringsbolagen att beräkna premierna på en smalare bas. Det finns därför skäl att undanta gemensamma beräkningar av tidigare kostnader för en viss risk på villkor att den tillgängliga statistiken är så detaljerad och varierad som krävs i försäkringssammanhang.
- (12) Eftersom tillgång till sådana beräkningar, tabeller och undersökningar är nödvändig både för försäkringsföretag som är verksamma på den geografiska marknaden eller produktmarknaden i fråga och för dem som överväger att komma in på den marknaden, måste sådana försäkringsföretag ges tillgång till sådana beräkningar, tabeller och undersökningar på skäliga och icke-diskriminerande villkor jämfört med försäkringsföretag som redan är verksamma på den marknaden. Sådana villkor kan till exempel innefatta att ett försäkringsföretag som ännu inte är verksamt på marknaden åtar sig att lämna statistiska uppgifter om försäkringsfall, om företaget beslutar sig för att komma in på marknaden. Ett villkor kan också vara medlemskap i en sammanslutning av försäkrare som ansvarar för utförandet av beräkningarna, så länge som ett sådant medlemskap är tillgängligt på skäliga och icke-diskriminerande villkor för försäkringsföretag som ännu inte är verksamma på marknaden i fråga. Avgifter för användningen av sådana beräkningar eller relaterade undersökningar som debiteras försäkringsföretag som inte har bidragit till dem anses oskäliga, om avgifterna är så höga att de utgör ett hinder för inträde på marknaden.
- (13) Tillförlitligheten hos gemensamma beräkningar, tabeller och undersökningar ökar när antalet statistiska uppgifter som de grundar sig på ökas. Försäkrare med stora marknadsandelar kan göra upp tillräcklig statistik internt för att kunna göra tillförlitliga beräkningar, men försäkrare med små marknadsandelar och nya marknadsaktörer kan inte göra detta. Om information från alla försäkrare på en marknad, också stora försäkrare, införlivas i sådana gemensamma beräkningar, tabeller och undersökningar, främjas konkurrensen genom att det hjälper mindre försäkrare och underlättar marknadsinträde. Med tanke på detta särdrag hos försäkringssektorn är det inte lämpligt att fastställa tröskelvärden för marknadsandelar för sådana gemensamma beräkningar och gemensamma undersökningar.
- (14) Standardvillkor eller enskilda standardklausuler och standardmodeller som beskriver avkastningen av ett livförsäkringsavtal kan vara till nytta. Till exempel kan de ge försäkringsföretagen effektivitetsvinster. De kan underlätta marknadsinträde för små eller oerfarna försäkrare. De kan hjälpa försäkringsföretagen att uppfylla lagstadgade skyldigheter och de kan användas av konsumentorganisationer som ett riktmärke för att jämföra olika försäkringsföretags försäkringsvillkor.
- (15) Standardvillkor får dock inte leda till standardisering av produkter eller till uppkomsten av en betydande obalans mellan rättigheter och skyldigheter som följer av avtalet. Därför skall undantaget endast tillämpas på standardvillkor under förutsättning att de inte är bindande, och att det uttryckligen anges att de deltagande företagen har rätt att erbjuda andra försäkringsvillkor till sina kunder. Dessutom får standardvillkor inte innebära att vissa risker systematiskt utesluts utan att det uttryckligen

- anges att de kan täckas genom avtal. De får inte heller binda försäkringstagaren för alltför lång tid eller gå längre än försäkringens ursprungliga syfte. Detta begränsar inte skyldigheter enligt gemenskapsrätt eller nationell lagstiftning att ta med vissa risker i vissa försäkringsavtal.
- (16) Vidare bör det föreskrivas att gemensamma standardvillkor skall vara tillgängliga för alla intresserade, särskilt försäkringstagarna, för att säkerställa att det råder verklig öppenhet till gagn för konsumenterna.
- (17) Om sådana risker som inte ett betydande antal försäkringstagare är utsatta för samtidigt införlivas i ett försäkringsavtal kan det hindra innovation, eftersom en hopbuntning av risker utan samband med varandra kan hindra försäkrare från att erbjuda ett separat och specifikt försäkringsskydd för sådana risker. En klausul som förutsätter ett sådant omfattande försäkringsskydd får därför inte omfattas av gruppundantaget. Om försäkrarna har en lagstadgad skyldighet att i försäkringsavtal ta med försäkringsskydd mot risker som ett betydande antal försäkringstagare inte är utsatta för samtidigt, utgör en sådan lagstadgad standardklausul i en icke bindande avtalsmall inte en konkurrensbegränsning och faller utanför tillämpningsområdet för artikel 81.1.
- (18) Samförsäkrande eller samåterförsäkrande grupper (ofta kallade "pooler") kan ge försäkrare och återförsäkrare möjlighet att försäkra eller återförsäkra risker för vilka de endast kan ge ett otillräckligt skydd om det inte finns någon pool. Sådana grupper kan också hjälpa försäkrings- och återförsäkringsföretag att få erfarenhet av risker som de inte har någon kunskap om. De kan dock medföra konkurrensbegränsningar, till exempel standardiserade försäkringsvillkor och till och med standardiserade försäkringsbelopp och premier. Det finns därför skäl att fastställa under vilka omständigheter sådana grupper kan beviljas undantag.
- (19) Beträffande helt nya risker är det inte möjligt att veta på förhand vilken teckningskapacitet som är nödvändig för att täcka risken, och inte heller om två eller flera sådana grupper skulle kunna samverka för att tillhandahålla denna typ av försäkringar. Ett arrangemang med pooling för att försäkra eller återförsäkra endast sådana nya risker (inte en blandning av nya och befintliga risker) kan därför undantas för en viss tid. Tre år är en lämplig tid för att bygga upp tillräcklig statistik om försäkringsfall, för att man skall kunna bedöma om en enda pool behövs. Genom denna förordning beviljas därför ett undantag för de tre första åren för grupper som nybildats för att täcka en ny risk.
- (20) I definitionen av nya risker i artikel 2.7 i denna förordning klargörs att endast risker som tidigare inte har funnits omfattas av definitionen, vilket utesluter bland annat risker som har funnits men som inte har försäkrats. En risk som förändras väsentligt till sin karaktär (till exempel en betydande ökning av terroristverksamhet) faller utanför definitionen, eftersom risken i sig själv inte är ny. En ny risk kräver på grund av sin karaktär en helt ny försäkringsprodukt och kan inte täckas genom tillägg till eller ändringar av en befintlig försäkringsprodukt.
- (21) I fråga om risker som inte är nya, medges det att sådana samförsäkrande eller samåterförsäkrande grupper som begränsar konkurrensen under vissa specifika omständigheter också kan medföra fördelar som berättigar ett undantag enligt artikel 81.3, även om de skulle kunna ersättas av två eller flera konkurrerande försäkringsenheter. De kan till exempel låta sina medlemmar skaffa sig de nödvändiga erfarenheterna av det ifrågavarande försäkringsområdet och möjliggöra kostnadsbesparingar eller en sänkning av premierna tack vare gemensam återförsäkring på förmånliga villkor. Beviljandet av ett undantag för sådana grupper är dock inte motiverat om gruppen i fråga har ett betydande marknadsinflytande, eftersom den begränsning av konkurrensen som orsakas av poolens verksamhet under sådana omständigheter i regel motverkar eventuella fördelar.
- (22) Genom denna förordning beviljas därför undantag för en samförsäkrande eller pool som funnits i mer än tre år, eller som inte bildas för att täcka en ny risk, på villkor att de försäkringsprodukter som gruppens medlemmar skrivit under inte överstiger följande tröskelvärden: 25 % av den relevanta marknaden för samåterförsäkrande grupper och 20 % för samförsäkrande grupper. Tröskelvärdet för samförsäkrande grupper är lägre därför att pooler kan ha enhetliga försäkringsvillkor och bruttopremier.
- (23) Pooler som inte omfattas av denna förordning kan vara berättigade till att i enskilda fall ansöka om undantag beroende på den berörda poolens särdrag och de specifika villkoren på den berörda marknaden. Med tanke på att många försäkringsmarknader ständigt utvecklas är i sådana fall en enskild undersökning nödvändig för att fastställa om villkoren i artikel 81.3 i fördraget är uppfyllda.

(24) Det kan vara en fördel om en sammanslutning eller sammanslutningar av försäkrings- eller återförsäkringsföretag antar tekniska specifikationer, regler eller riktlinjer om säkerhetsanordningar, och om förfaranden för att kontrollera att säkerhetsanordningarna uppfyller de tekniska specifikationerna, reglerna eller riktlinjerna, eftersom detta kan fungera som ett riktmärke för försäkrare och återförsäkrare när de bedömer omfattningen av risken i ett visst ärende, där risken beror på säkerhetsanordningens kvalitet samt installationen och underhållet av denna. Om det emellertid finns tekniska specifikationer, klassifikationssystem, regler, förfaranden eller riktlinjer på gemenskapsnivå, harmoniserade i enlighet med gemenskapslagstiftningen om fri rörlighet för varor, är det inte lämpligt att genom en förordning undanta några avtal mellan försäkrare om samma säkerhetsanordningar, eftersom målet med sådan harmonisering på gemenskapsnivå är att fastställa uttömmande och rimliga säkerhetsnivåer för säkerhetsanordningar som gäller enhetligt inom hela EU. Ett avtal mellan försäkrare om andra krav på säkerhetsanordningar skulle kunna medföra att det målet inte uppnås.

(25) Om det inte finns någon harmonisering på gemenskapsnivå när det gäller installation och underhåll av säkerhetsanordningar kan man genom en förordning bevilja undantag för avtal som ingåtts mellan försäkrare om tekniska specifikationer eller godkännandeförfaranden som används i en eller flera medlemsstater. Undantaget bör emellertid omfattas av vissa villkor, framför allt att varje försäkringsföretag skall ha rätt att på de villkor man önskar försäkra säkerhetsanordningar eller installations- eller underhållsföretag som inte har godkänts gemensamt.

(26) Om enskilda avtal som undantagits med stöd av denna förordning ändå får följder som är oförenliga med artikel 81.3, som de tolkas i kommissionens förvaltningspraxis och domstolens rättspraxis, kan kommissionen återkalla gruppundantaget. Detta gäller särskilt om undersökningar gällande effekterna av den kommande utvecklingen bygger på ogrundade hypoteser, eller om rekommenderade standardvillkor innehåller klausuler som till skada för försäkringstagaren skapar en betydande obalans mellan de skyldigheter och rättigheter som följer av avtalet, eller om grupper används eller styrs på ett sätt som ger ett eller flera deltagande företag möjlighet att förvärva eller förstärka ett betydande marknadsinflytande på den relevanta marknaden, eller om dessa grupper leder till en uppdelning av marknaden.

(27) För att underlätta ingående av avtal, av vilka en del kan omfatta betydande investeringsbeslut, skall giltighetstiden för denna förordning fastställas till sju år.

(28) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av artikel 82 i fördraget.

(29) I enlighet med principen om gemenskapsrättens företräde kan en åtgärd i ett konkurrensärende, vidtagen enligt nationell lag i en medlemsstat, inte hindra att gemenskapens konkurrensregler skall tillämpas enhetligt på hela den gemensamma marknaden och att åtgärder som vidtas för att genomföra dessa regler, inbegripet denna förordning, skall ha full verkan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

UNDANTAG OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Undantag

Enligt artikel 81.3 i fördraget och på de villkor som föreskrivs i denna förordning förklaras att artikel 81.1 i fördraget inte gäller avtal som ingås mellan två eller flera företag inom försäkringssektorn (nedan kallade "deltagande företag") på följande områden:

- a) Att gemensamt utarbeta och sprida
 - beräkningar av genomsnittskostnaden för att i det förflutna täcka en viss risk (nedan kallade "beräkningar"),
 - dödlighetstabeller samt tabeller över sjukdoms-, olycks- och invaliditetsfrekvenser i samband med försäkringar som innehåller ett sparmoment (nedan kallade "tabeller").
- b) Att gemensamt genomföra undersökningar om de sannolika effekterna av allmänna omständigheter utanför de berörda företagen, antingen om frekvensen eller storleken på framtida försäkringsfall för en viss risk eller riskkategori eller om lönsamheten för olika typer av investeringar (nedan kallade "undersökningar") samt att sprida resultaten av dessa undersökningar.
- c) Att gemensamt utarbeta och sprida icke-bindande standardvillkor för direktförsäkring (nedan kallade "standardvillkor").
- d) Att gemensamt utarbeta och sprida icke-bindande modeller som beskriver avkastningen från ett försäkringsavtal som omfattar ett sparmoment (nedan kallade "modeller").
- e) Att bilda och driva grupper av försäkringsföretag eller grupper av försäkrings- och återförsäkringsföretag för gemensam täckning av en viss riskkategori i form av samförsäkring eller samåterförsäkring.

- f) Att utarbeta, erkänna och sprida
- tekniska specifikationer, regler eller riktlinjer för sådana säkerhetsanordningar för vilka det på gemenskapsnivå inte finns specifikationer, klassifikationssystem, regler, förfaranden eller riktlinjer, harmoniserade i enlighet med gemenskapslagstiftningen om fri rörlighet för varor, eller förfaranden för att bedöma om säkerhetsanordningarna uppfyller specifikationerna, reglerna eller riktlinjerna och för att godkänna dessa anordningar,
 - tekniska specifikationer, regler eller riktlinjer för installation och underhåll av säkerhetsanordningar, och förfaranden för att bedöma om företag som installerar och underhåller säkerhetsanordningar uppfyller sådana specifikationer, regler och riktlinjer och för att godkänna dessa företag.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *avtal*: ett avtal, ett beslut av en företagssammanslutning eller ett samordnat förfarande.
2. *deltagande företag*: företag som är parter i ett avtal och deras respektive anknutna företag.
3. *anknutna företag*:
 - a) företag i vilka ett deltagande företag direkt eller indirekt
 - i) har befogenhet att utöva mer än hälften av rösträttigheterna,
 - ii) har befogenhet att utse mer än hälften av ledamöterna i styrelsen, direktionen eller organ som rättsligt företräder företaget, eller
 - iii) har rätt att leda företagets verksamhet.
 - b) företag som direkt eller indirekt gentemot ett deltagande företag har de rättigheter eller befogenheter som anges i a,
 - c) företag i vilka ett företag som avses i b direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i a,
 - d) företag i vilka ett deltagande företag tillsammans med ett eller flera av de företag som avses i a, b eller c eller i vilka två eller flera av dessa företag gemensamt har de rättigheter eller befogenheter som anges i a,
 - e) företag i vilka de rättigheter eller befogenheter som anges i a gemensamt utövas av
 - i) deltagande företag eller deras respektive anknutna företag som avses i a–d, eller
 - ii) ett eller flera av de deltagande företagen eller en eller flera av deras anknutna företag som avses i a–d, samt en eller flera tredje män.
4. *standardvillkor*: alla klausuler som ingår i modell- eller referensförsäkringsavtal som försäkrare eller organ eller sammanslutningar för försäkrare har utarbetat tillsammans.
5. *samförsäkrande grupper*: grupper bildade av försäkringsföretag som
 - i) förbinder sig att för samtliga deltagares räkning och i deras namn teckna försäkringar inom en viss riskgrupp, eller
 - ii) överlåter teckning och administration av försäkringar inom en viss riskgrupp i deras namn och för deras räkning till ett av försäkringsföretagen, en gemensam mäklare eller ett gemensamt organ som har upprättats för detta ändamål.
6. *samåterförsäkrande grupper*: grupper bildade av försäkringsföretag, eventuellt under medverkan av ett eller flera återförsäkringsföretag
 - i) för ömsesidig återförsäkring av alla eller några av deras åtaganden inom en viss riskgrupp,
 - ii) i andra hand, för övertagande för alla deltagarnas räkning och i deras namn av återförsäkringar inom samma riskgrupp.
7. *ny risk*: en risk som inte funnits tidigare, och för vilken ett försäkringsskydd kräver att man utvecklar en helt ny försäkringsprodukt, som inte innebär någon utvidgning, förbättring eller ersättning av en befintlig försäkringsprodukt.
8. *säkerhetsanordningar*: både komponenter och utrustning som konstruerats för att hindra och minska skador, och system som består av komponenter och utrustning av det slaget.
9. *bruttopremie*: det pris som köparen av en försäkring får betala.

KAPITEL II

GEMENSAMMA BERÄKNINGAR, TABELLER OCH UNDERSÖKNINGAR

Artikel 3

Villkor för undantag

1. Undantaget enligt artikel 1 a gäller på villkor att beräkningarna eller tabellerna
 - a) grundas på insamling av uppgifter som är fördelade på ett antal riskår som väljs som observationsperiod, som omfattar ett tillräckligt stort antal identiska eller jämförbara risker för att kunna utgöra ett statistiskt användbart underlag för siffror om (bl.a.)
 - antalet försäkringsfall under den valda observationsperioden,

- antalet enskilda risker som har försäkrats under varje riskår under perioden,
 - den totala ersättning som har utbetalats eller skall utbetalas för krav som har förekommit under perioden,
 - det totala försäkringsbeloppet för varje riskår under perioden,
- b) innehåller en så detaljerad redovisning av tillgänglig statistik som krävs i försäkringssammanhang,
- c) inte innehåller några som helst tillägg för oförutsedda utgifter, intäkter av reserver, administrativa eller kommersiella kostnader eller skattemässiga eller skattelikhande avgifter, och inte tar hänsyn vare sig till intäkter från investeringar eller förväntade vinster.
2. De undantag som fastställs i artikel 1 a och 1 b skall gälla på villkor att beräkningarna, tabellerna eller undersökningsresultaten
- a) inte innehåller någon hänvisning till de berörda försäkringsföretagen eller någon försäkringstagare,
- b) när de sammanställs och sprids innehåller uppgifter om att de inte är bindande,
- c) görs tillgängliga på skäliga och icke-diskriminerande villkor för alla försäkringsföretag som begär en kopia av dem, däribland också försäkringsföretag som inte är verksamma på den geografiska marknad eller produktmarknad som dessa beräkningar, tabeller eller undersökningsresultat gäller.

Artikel 4

Avtal som inte omfattas av undantaget

Undantaget enligt artikel 1 gäller inte om deltagande företag förbinder eller åtar sig eller ålägger andra företag att inte använda sig av andra beräkningar eller tabeller än de som har utarbetats i enlighet med artikel 1 a eller att inte frångå de undersökningsresultat som avses i artikel 1 b.

KAPITEL III

STANDARDVILLKOR OCH MALLAR

Artikel 5

Villkor för undantag

1. Undantaget enligt artikel 1 c gäller förutsatt att standardvillkoren
- a) fastställs och sprids med uttrycklig angivelse av att de inte är bindande och att man inte på något sätt rekommenderar att de används,
- b) innehåller ett uttryckligt omnämnande av att deltagande företag fritt kan erbjuda sina kunder olika försäkringsvillkor, och

c) är tillgängliga för alla intresserade och tillhandahålls på begäran.

2. Undantaget enligt artikel 1 d gäller endast på villkor att de icke-bindande modellerna utarbetas och sprids bara som vägledning.

Artikel 6

Avtal som inte omfattas av undantaget

1. Undantaget enligt artikel 1 c gäller inte om standardvillkoren innehåller klausuler

- a) som innehåller några som helst uppgifter om nivån på bruttopremier,
- b) där försäkringsbeloppet eller självriskens anges,
- c) som ålägger ett heltäckande skydd, i vilket ingår risker som inte samtidigt ett stort antal försäkringstagare samtidigt är utsatta för,
- d) där det anges att försäkringsgivaren har möjlighet att förlänga avtalet om han annullerar en del av skyddet, höjer premien utan att risken eller skyddets omfattning ändras (med förbehåll för indexeringsklausuler) eller i övrigt ändrar försäkringsvillkoren utan försäkringstagarens uttryckliga samtycke,
- e) där det anges att försäkringsgivaren har möjlighet att ändra avtalets giltighetstid utan försäkringstagarens uttryckliga samtycke,
- f) där det anges att försäkringstagare inom skadeförsäkringssektorn påtvingas en försäkringstid på mer än tre år,
- g) där det anges att förlängningstiden vid automatisk förlängning av försäkringen omfattar mer än ett år om inte uppsägning sker vid utgången av en viss period,
- h) där det anges att försäkringstagaren vid avbrytande av försäkringsavtalet till följd av bortfall av den försäkrade risken får acceptera att försäkringen åter träder i kraft om han på nytt utsätts för en liknande risk,
- i) där det anges att försäkringstagaren åläggs att teckna försäkring hos samma försäkringsgivare för olika risker,
- j) där det anges att försäkringstagaren vid avyttring av försäkringsobjektet åläggs att sörja för att köparen övertar försäkringen,
- k) som utesluter eller begränsar täckningen av en risk, om försäkringstagaren använder säkerhetsanordningar eller anlitar installations- eller underhållsföretag som inte uppfyller de relevanta specifikationerna som fastställts av en sammanslutning eller sammanslutningar av försäkrare i en eller flera medlemsstater eller på europeisk nivå.

2. Undantaget enligt artikel 1 c gäller inte företag eller företagssammanslutningar som åtar sig eller ålägger andra företag att inte tillämpa andra villkor än standardvillkor som fastställts enligt ett avtal mellan de deltagande företagen.

3. Utan inskränkning av möjligheten att fastställa särskilda försäkringsvillkor för vissa befolkningsgrupper på grundval av social eller yrkesmässig tillhörighet skall undantaget enligt artikel 1 c inte omfatta avtal, beslut och samordnade förfaranden som utesluter täckning av vissa risker på grund av försäkringstagarens särdrag.

4. Undantaget enligt artikel 1 d gäller inte om de icke-bindande modellerna innehåller endast angivna räntesatser eller belopp för administrativa kostnader, såvida inte annat följer av lagstadgade skyldigheter.

5. Undantaget enligt artikel 1 d gäller inte företag eller företagssammanslutningar som enas om, förbinder sig eller ålägger andra företag att inte använda andra modeller som belyser fördelarna med andra försäkringsavtal än dem som utarbetats enligt ett avtal mellan de deltagande företagen.

KAPITEL IV

GEMENSAM TÄCKNING AV VISSA TYPER AV RISKER

Artikel 7

Tillämpning av undantag och tröskelvärde för marknadsandelar

1. För samförsäkrande eller samåterförsäkrande grupper som bildats efter det att denna förordning har trätt i kraft och endast för att täcka nya risker, gäller undantaget enligt artikel 1 e under en treårsperiod från och med den dag då gruppen först bildades, oavsett gruppens marknadsandel.

2. För samförsäkrande eller samåterförsäkrande grupper som inte omfattas av punkt 1 (därför att de har funnits i mer än tre år eller inte har bildats för att täcka en ny risk), gäller undantaget enligt artikel 1 e så länge denna förordning är i kraft på villkor att de försäkringsprodukter som inom ramen för gruppavtalet undertecknas av de deltagande företagen eller på deras vägnar inte på någon av de berörda marknaderna

- utgör mer än 20 % av den relevanta marknaden i fråga om samförsäkrande grupper,
- utgör mer än 25 % av den relevanta marknaden i fråga om samåterförsäkrande grupper.

3. Vid tillämpningen av det tröskelvärde för marknadsandelar som anges i punkt 2 skall följande regler gälla:

- Marknadsandelen skall beräknas på grundval av marknadsvärdet av försäljningen. Om det inte finns några uppgifter om marknadsvärdet av försäljningen, kan uppskattningar som grundar sig på annan tillförlitlig marknadsinformation, till exempel det försäkringsskydd som erbjuds eller det försäkrade riskvärdet, användas för att fastställa de berörda företagens marknadsandel.
- Marknadsandelen skall beräknas på grundval av uppgifter från det föregående kalenderåret.
- Marknadsandelen för de företag som avses i artikel 2.3 e skall fördelas lika mellan de företag som har de rättigheter eller befogenheter som anges i artikel 2.3 a.

4. Om den marknadsandel som anges i punkt 2 a inledningsvis inte är större än 20 % men sedan ökar utan att överskrida 22 %, skall det undantag som fastställs i artikel 1 e fortsätta att gälla under de två på varandra följande kalenderår som följer på det år då tröskelvärdet på 20 % först överskreds.

5. Om den marknadsandel som anges i punkt 2 a inledningsvis inte är större än 20 % men sedan ökar till över 22 %, skall det undantag som fastställs i artikel 1 e fortsätta att gälla under det kalenderår som följer på det år då tröskelvärdet på 22 % först överskreds.

6. Punkterna 4 och 5 kan inte utnyttjas tillsammans, så att undantaget fortsätter att gälla längre än två kalenderår.

7. Om den marknadsandel som anges i punkt 2 b inledningsvis inte är större än 25 % men sedan ökar utan att överskrida 27 %, skall det undantag som fastställs i artikel 1 e fortsätta att gälla under de två på varandra följande kalenderår som följer efter det år då tröskelvärdet på 25 % först överskreds.

8. Om den marknadsandel som anges i punkt 2 b inledningsvis inte är större än 25 % men sedan ökar till över 27 %, skall det undantag som fastställs i artikel 1 e fortsätta att gälla under det kalenderår som följer på det år då tröskelvärdet på 25 % först överskreds.

9. Punkterna 7 och 8 kan inte utnyttjas tillsammans, så att undantaget fortsätter att gälla längre än två kalenderår.

Artikel 8

Villkor för undantag

Undantaget enligt artikel 1 e gäller på följande villkor:

- Att varje deltagande företag har rätt att utträda ur gruppen med en uppsägningstid på högst ett år utan att ådra sig några sanktioner.

- b) Att gruppens regler inte ålägger någon av gruppens medlemmar att via gruppen helt eller delvis försäkra eller återförsäkra en risk av den typ som täcks av gruppen.
- c) Att gruppens regler inte begränsar gruppens eller dess medlemmars verksamhet till försäkring eller återförsäkring av risker som är belägna inom ett visst geografiskt område i Europeiska unionen.
- d) Att avtalet inte begränsar produktion eller försäljning.
- e) Att avtalet inte innebär att marknader eller kunder delas upp.
- f) Att medlemmarna i en samåterförsäkrande grupp inte kommer överens om bruttopremier, som de tar ut för direktförsäkring.
- g) Att ingen medlem i gruppen eller ett företag som utövar ett avgörande inflytande på gruppens affärspolitik, samtidigt är medlem i en annan grupp som är verksam på samma relevanta marknad eller utövar ett avgörande inflytande på en sådan grupps affärspolitik.
- g) Kontroll av att sökanden uppfyller kraven skall inte medföra kostnader för denne som inte står i proportion till kostnaderna för godkännandeförfarandet.
- h) De anordningar och de installations- och underhållsföretag som uppfyller prövningskraven skall godkännas på ett icke-diskriminerande sätt inom sex månader från ansökningsdagen, såvida tekniska överväganden inte motiverar en rimlig förlängning av denna frist.
- i) Uppfyllelsen av kraven eller godkännandet skall bestyrkas skriftligt.
- j) Skälen till avslag på en ansökan om godkännandebevis skall lämnas skriftligt genom att ett exemplar av protokollen över utförda test och kontroller bifogas.
- k) Avslag på en ansökan om prövning skall motiveras skriftligt.
- l) Specifikationerna och reglerna skall tillämpas av organ som är ackrediterade enligt normbestämmelserna i EN 45 000-serien och EN ISO/IEC 17025-serien.

KAPITEL V

SÄKERHETSANORDNINGAR

Artikel 9

Villkor för undantag

Undantaget enligt artikel 1 f gäller på följande villkor:

- a) De tekniska specifikationerna och förfarandena för godkännande skall vara väldefinierade, tekniskt välgrundade och svara mot säkerhetsanordningens prestanda.
- b) Reglerna för kontroll av installations- och underhållsföretagen skall vara objektiva och avpassade för deras tekniska kompetens och tillämpas utan diskriminering.
- c) Specifikationerna och reglerna i fråga skall fastställas och spridas med en åtföljande angivelse av att det står försäkringsföretag fritt att på vilka villkor de önskar försäkra säkerhetsanordningar eller godkända installations- och underhållsföretag som inte uppfyller dessa tekniska specifikationer eller följer dessa regler.
- d) Specifikationerna och reglerna skall tillhandahållas alla intresserade på begäran.
- e) Varje lista över säkerhetsanordningar och installations- och underhållsföretag som uppfyller specifikationerna skall innehålla en klassifikation baserad på den uppnådda prestationsnivån.
- f) Varje sökande får när som helst lämna in en ansökan om prövning.

KAPITEL VI

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 10

Beslut om att förordningen inte skall tillämpas

Enligt artikel 7 i förordning (EEG) nr 1534/91 får kommissionen bestämma att denna förordning inte skall tillämpas, om den i ett visst fall antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en fysisk eller juridisk person som kan åberopa ett berättigat intresse konstaterar att ett avtal som omfattas av undantaget enligt artikel 1 ändå har vissa verkningar som är oförenliga med de villkor som anges i artikel 81.3 i fördraget och särskilt om

- a) undersökningar som omfattas av undantaget i artikel 1 b grundar sig på ogrundade hypoteser,
- b) standardvillkor som omfattas av undantaget i artikel 1 c innehåller klausuler som till skada för försäkringstagaren skapar en betydande obalans mellan rättigheter och skyldigheter som följer av avtalet,
- c) i samband med den gemensamma täckningen av vissa typer av risker som omfattas av undantaget i artikel 1 e, bildandet eller driften av en grupp på grund av inträdesvillkoren, definitionen av de risker som skall täckas, retrocessionsavtal eller på annat sätt leder till en uppdelning av marknaderna för de berörda försäkringsprodukterna eller för likartade produkter.

*Artikel 11***Övergångsperiod**

Förbudet enligt artikel 81.1 i fördraget gäller inte under perioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 mars 2004 i fråga om avtal som gällde redan den 31 mars 2003 och som inte uppfyller de villkor för beviljande av undantag som anges i denna förordning men som uppfyller de villkor för beviljande av undantag som anges i förordning (EEG) nr 3932/92.

*Artikel 12***Giltighetstid**

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2003. Den gäller till och med den 31 mars 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 359/2003

av den 27 februari 2003

om ändring av förordning (EG) nr 2771/1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 509/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 6.3 tredje stycket i förordning (EG) nr 1255/1999 får stödet för privat lagring av smör höjas om marknaden har utvecklats på ett ogynnsamt och oförutsett sätt när produkten tas ut ur lagret, jämfört med när den lades in i lagret.
- (2) I enlighet med den bestämmelsen föreskrivs det i artikel 38 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1614/2001 ⁽⁴⁾, att stödet på vissa villkor skall höjas eller sänkas om det högsta uppköpspriset som fastställs genom anbudsinfordran, uttryckt i euro, eller i nationell valuta i de länder som inte deltar i den gemensamma valutan, varierar mellan den första och sista dagen för lagringen enligt kontraktet.

- (3) Eftersom sänkta interventionspriser redan har fastställts fram till och med 2007 genom artikel 4 i förordning (EG) nr 1255/1999, går det att förutse sänkningar av såväl de högsta uppköpspriserna vid intervention som av marknadspriset.
- (4) Utan att det påverkar kommissionens befogenhet att i enlighet med förfarandet i artikel 42 i förordning (EG) nr 1255/1999 höja stödet för privat lagring av smör, om villkoren i artikel 6.3 tredje stycket i den förordningen är uppfyllda, är det lämpligt att låta punkterna 2 och 3 i artikel 38 i förordning (EG) nr 2771/1999 utgå.
- (5) Förordning (EG) nr 2771/1999 bör således ändras.
- (6) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte avgivit något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 38 i förordning (EG) nr 2771/1999 skall punkterna 2 och 3 utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 79, 22.3.2002, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 214, 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 360/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av det högsta exportbidraget för korn inom ramen för den anbudsinfördan som avses i förordning (EG) nr 901/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾ särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfördan för bidrag för export av korn till alla tredje länder med undantag av Förenta staterna, Kanada, Estland och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 901/2002⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1230/2002⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att

fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågasvarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 21 till och med den 27 februari 2003 inom ramen för den anbudsinfördan som avses i förordning (EG) nr 901/2002 är det högsta exportbidraget för korn fastställt till 12,00 euro/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 17.

⁽⁷⁾ EGT L 180, 10.7.2002, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 361/2003

av den 27 februari 2003

om de anbud som meddelats för export av havre inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1582/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1582/2002 av den 5 september 2002 om en särskild interventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁶⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2329/2002⁽⁷⁾, särskilt artikel 8 i denna, och av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som producerats i Finland och Sverige för export från Finland eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom förordning (EG) nr 1582/2002.

(2) I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1582/2002 kan kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

(3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 21 till och med den 27 februari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för havre som avses i förordning (EG) nr 1582/2002 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 239, 6.9.2002, s. 3.

⁽⁷⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 17.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 362/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1324/2002⁽⁵⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom Polen, Estland, Lettland och Litauen har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 899/2002⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2331/2002⁽⁷⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbudena och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att

fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågasvarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats den 21 till och med den 27 februari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002 är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 10,00 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 23.7.2002, s. 26.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 11.

⁽⁷⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 363/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 256/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Spanien från tredje land har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 256/2003 ⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

(3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 21 till och med den 27 februari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 256/2003 är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 36,87 EUR/t för en maximal mängd av totalt 100 400 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 36, 12.2.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 364/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 60/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal från tredje land har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 60/2003⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2235/2000⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt

tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 21 till och med den 27 februari 2003 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 60/2003, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 33,98 EUR/t för en maximal mängd av totalt 31 000 t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 11, 16.1.2003, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 365/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av de nedsättningskoefficienter för andra licensieringsomgången för aktiv förädling som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 1488/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter, ⁽¹⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000, ⁽²⁾

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1488/2001 av den 19 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3448/93 när det gäller att hänföra vissa kvantiteter av vissa basprodukter enligt bilaga I till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven ⁽³⁾, särskilt artikel 23.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 165/2003 ⁽⁴⁾ fastställdes de återstående kvantiteter av vissa basprodukter, vilka kan hänföras till förfarandet för aktiv förädling utan förhandskontroll av de ekonomiska kraven i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 1488/2001.
- (2) De totala kvantiteter för licensiering för aktiv förädling som har tillämpats när det gäller skummjörkspulver, smör och socker, och som anmäldes av medlemsstaterna

den 21 februari 2003, överskrider de tillgängliga kvantiteter av dessa produkter som fastställdes i förordning (EG) nr 165/2003.

- (3) De totala kvantiteter som anmäldes till kommissionen är tillåtna,
- (4) Nedsättningskoefficienter skall därför tillämpas på de kvantiteter skummjörkspulver, smör och socker för vilka licensansökningar ingivits under tiden 3–14 februari 2003.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Licenser för aktiv förädling för vilka ansökan ingivits under tiden 3–14 februari 2003 skall bli föremål för följande nedsättningskoefficienter:

- a) 39,40 % för skummjörkspulver, KN-nummer ex 0402 10 19.
- b) 78,00 % för smör, KN-nummer ex 0405 10 19.
- c) 18,40 % för socker, KN-nummer 1701 99 10.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 196, 20.7.2001, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 26, 31.1.2003, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 366/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1052/2002⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaprodukter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001⁽⁹⁾, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 117, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 160, 18.6.2002, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag (1)	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	—	—
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: -- Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2). -- Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3). -- I andra fall	—	—
1002 00 00	Råg	2,812	2,812
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3). – I andra fall	—	—
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: -- Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2). -- Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3). -- I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (4): -- Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2). -- Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3). -- I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3). – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämställs med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (2). -- Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (3). – I andra fall	2,388 0,933 2,388 1,791 0,700 1,791 0,933 2,388 2,388 0,933 2,388	2,388 0,933 2,388 1,791 0,700 1,791 0,933 2,388 2,388 0,933 2,388

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris:		
	– Rundkornigt	14,500	14,500
	– Mellankornigt	14,500	14,500
	– Långkornigt	14,500	14,500
1006 40 00	Brutet ris	3,600	3,600
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämsällande produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽³⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁴⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 367/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 79/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68 ⁽⁵⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden.

Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningpriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 13, 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ^(?)
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,21	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	10,42	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

^(?) Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskrivs för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 368/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾ särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandisocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte någon återgång till ett system med kompensation för lagringskostnader från och med den 1 juli 2001. Det bör därför tas hänsyn till detta vid fastställandet av de bidrag som beviljas när exporten inträffar efter den 30 september 2001.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,25 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	38,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,25 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto- produkt	0,4223
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	42,23
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	43,75
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	43,75
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg netto- produkt	0,4223

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpligt exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 369/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på tjugofjärde delanbudsinfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1331/2002

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1331/2002 av den 23 juli 2002 om en stående anbudsinfordran för regleringsåret 2002/2003 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, krävs att delanbudsinfordringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1331/2002 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfordran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

(3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av tjugofjärde delanbudsinfordran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på tjugofjärde delanbudsinfordran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1331/2002 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 46,900 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 195, 24.7.2002, s. 6.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 370/2003

av den 27 februari 2003

om ändring för fjortonde gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 22 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 350/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.1 första strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 anges de personer, grupper och enheter som omfattas av det spärrande av tillgångar och ekonomiska resurser som införs genom den förordningen.

- (2) Den 20 februari 2003 beslutade sanktionskommittén att ändra förteckningen över de personer, grupper och enheter som bör omfattas av spärrandet av tillgångar och ekonomiska resurser, och bilaga I bör därför ändras i enlighet därmed.
- (3) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall vara verkningfulla måste denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till rådets förordning (EG) nr 881/2002 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Christopher PATTEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 51, 26.2.2003, s. 19.

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 skall ändras på följande sätt:

Följande skall läggas till under rubriken "Juridiska personer, grupper och enheter":

Lajnat Al Daawa Al Islamiya.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 371/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.
- (2) Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 300 i fördraget.
- (3) I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76 ⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.
- (4) Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 4 797 t ris till vissa destinationer. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2305/2002 ⁽⁵⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.
- (5) I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

- (6) Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.
- (7) Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.
- (8) Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.
- (9) Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (10) Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att avbryta utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas med undantag för kvantiteten 4 797 t som föreskrivs i bilagan.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 348, 21.12.2002, s. 92.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp (¹)	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp (¹)
1006 20 11 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9100	R01	EUR/t	139
1006 20 13 9000	R01	EUR/t	111		R02	EUR/t	145
1006 20 15 9000	R01	EUR/t	111		R03	EUR/t	150
1006 20 17 9000	—	EUR/t	—		064 och 066	EUR/t	165
1006 20 92 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 20 94 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 65 9900	021 och 023	EUR/t	145
1006 20 96 9000	R01	EUR/t	111		R01	EUR/t	139
1006 20 98 9000	—	EUR/t	—		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 21 9000	R01	EUR/t	111		A97	EUR/t	145
1006 30 23 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 67 9100	021 och 023	EUR/t	145
1006 30 25 9000	R01	EUR/t	111		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 27 9000	—	EUR/t	—		R01	EUR/t	165
1006 30 42 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 67 9900	064 och 066	EUR/t	165
1006 30 44 9000	R01	EUR/t	111		R01	EUR/t	139
1006 30 46 9000	R01	EUR/t	111	1006 30 92 9100	R02	EUR/t	145
1006 30 48 9000	—	EUR/t	—		R03	EUR/t	150
1006 30 61 9100	R01	EUR/t	139		064 och 066	EUR/t	165
	R02	EUR/t	145	1006 30 92 9900	064 och 066	EUR/t	165
	R03	EUR/t	150		R01	EUR/t	139
	064 och 066	EUR/t	165		R02	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		R03	EUR/t	150
	021 och 023	EUR/t	145		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 61 9900	R01	EUR/t	139	1006 30 94 9100	A97	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		021 och 023	EUR/t	145
	064 och 066	EUR/t	165	1006 30 94 9900	R01	EUR/t	139
1006 30 63 9100	R01	EUR/t	139		A97	EUR/t	145
	R02	EUR/t	145		064 och 066	EUR/t	165
	R03	EUR/t	150	1006 30 96 9100	R01	EUR/t	139
	064 och 066	EUR/t	165		R02	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		R03	EUR/t	150
	021 och 023	EUR/t	145		064 och 066	EUR/t	165
1006 30 63 9900	R01	EUR/t	139	1006 30 96 9900	A97	EUR/t	145
	064 och 066	EUR/t	165		021 och 023	EUR/t	145
	A97	EUR/t	145		R01	EUR/t	139
					A97	EUR/t	145
					064 och 066	EUR/t	165
				1006 30 98 9100	021 och 023	EUR/t	145
				1006 30 98 9900	—	EUR/t	—
				1006 40 00 9000	—	EUR/t	—

(¹) Det förfarande som fastställs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 skall tillämpas på licenser för vilka en ansökan lämnas in i enlighet med den förordningen för följande kvantiteter enligt destination:

Destination R01: 2 000 t.

Totalt destinationerna R02 och R03: 1 000 t.

Destinationerna 021 och 023: 533 t.

Destinationerna 064 och 066: 1 000 t.

Destination A97: 264 t.

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

De övriga destinationerna är fastställda på följande sätt:

R01 Schweiz, Liechtenstein och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

R02 Marocko, Algeriet, Tunisien, Malta, Egypten, Israel, Libanon, Libyen, Syrien, f.d. Spanska Sahara, Cypern, Jordanien, Irak, Iran, Yemen, Kuwait, Förenade Arabemiraten, Oman, Bahrain, Qatar, Saudiarabien, Eritrea, Västbanken och Gazaremsan, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckien, Slovenien, Slovakien, Norge, Färöarna, Island, Ryssland, Vitryssland, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Albanien, Bulgarien, Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Moldavien, Ukraina, Kazakstan, Turkmenistan, Uzbekistan, Tadzjikistan, Kirgizistan.

R03 Colombia, Ecuador, Peru, Bolivia, Chile, Argentina, Uruguay, Paraguay, Brasilien, Venezuela, Kanada, Mexiko, Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Kuba, Bermudas, Sydafrika, Australien, Nya Zeeland, Hongkong SAR, Singapore, A40 utom Nederländska Antillerna, Aruba samt Turks- och Caicosöarna, A11 utom Surinam, Guyana, Madagaskar.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 372/2003

av den 27 februari 2003

om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.
- (3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.

- (4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.
- (5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.
- (6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.
- (7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.
- (9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	33,43	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	27,46
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	28,66	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	28,66	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,97
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	42,98	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	33,43	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	28,66	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	28,66	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	38,21
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	28,12	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	38,21
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	38,21
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	38,21
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	54,72
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	54,72
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	37,43
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	28,66
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	38,21	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	37,43
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	31,04	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	28,66
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	28,66
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	37,43
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	28,66
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	39,22
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	27,22
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	28,66
1104 23 10 9100	C14	EUR/t	35,82				

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EUT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EUT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2020/2001 (EUT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10 Alla destinationer med undantag av Estland.

C11 Alla destinationer med undantag av Estland, Polen, Ungern och Slovenien.

C12 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Polen och Ungern.

C13 Alla destinationer med undantag av Estland, Litauen och Ungern.

C14 Alla destinationer med undantag av Estland och Ungern.

C15 Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen och Ungern.

C16 Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland och Litauen.

C17 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Polen och Slovenien.

C18 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen och Slovenien.

C19 Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern och Slovenien.

C20 Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland, Litauen och Rumänien.

C21 Alla destinationer med undantag av Bulgarien, Estland, Ungern, Litauen, Rumänien och Slovenien.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 373/2003
av den 27 februari 2003
om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1517/95 av den 29 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 1766/92 vad gäller systemet för import och export som tillämpas för foderblandningar baserade på spannmål och om ändring av förordning (EG) nr 1162/95 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾ definieras i artikel 2 de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (3) Denna beräkning bör också beakta spannmålsinnehållet. För att förenkla proceduren bör exportbidraget betalas för två kategorier av spannmålsprodukter, majs som är det mest använda spannmålsslaget för tillverkning av foderblandningar för export och produkter av majs å ena sidan, och å andra sidan andra spannmålsslag där de senare är bidragsberättigande spannmålsslag med

undantag av majs och majsbaserade produkter. Exportbidrag bör beviljas för den kvantitet spannmålsprodukter som ingår i foderblandningar.

- (4) Exportbidragsbeloppet bör också beakta de möjligheter och förhållanden som råder på världsmarknaden, nödvändigheten att undvika störningar på gemenskapens marknad och exportens ekonomiska aspekt.
- (5) Det är emellertid önskvärt att beräkna den nuvarande bidragssatsen på skillnaden mellan kostnaden för de råvaror som vanligtvis används för tillverkningen av foderblandningar mellan gemenskapen å ena sidan och världsmarknaden å andra sidan, vilket skulle ge en bättre bild av de handelsförhållanden som råder för exporten av produkterna.
- (6) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (7) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de foderblandningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1766/92 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1517/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 51.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 27 februari 2003 om fastställande av exportbidragen för spannmålsbaserade foderblandningar

KN-nummer för produkter för vilka exportbidrag beviljas:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Spannmålsprodukter	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
Majs och majsbaserade produkter, KN-nummer 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	23,88
Spannmålsprodukter, med undantag av majs och majs- baserade produkter	C10	EUR/t	0,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EUT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10 Alla destinationer med undantag av Estland.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTET RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den 19 december 2002

om användning av mekanismen för flexibilitet enligt punkt 24 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999

(2003/133/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾, särskilt punkt 24 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Då fiskeavtalet mellan Europeiska unionen och Kungariket Marocko inte förlängts, har beslut fattats om en särskild åtgärd för omställning av de spanska och portugisiska fiskeflottorna till en kostnad av 197 miljoner euro. Vid ett medlingssammanträde mellan rådet och en delegation från Europaparlamentet med deltagande av kommissionen den 21–22 november 2001 medgav budgetmyndigheten att 27 miljoner euro härav skulle införas i 2003 års budget.
- (2) Åtgärderna för omställning av de spanska och portugisiska fiskeflottorna och skrotning av fartyg hör hemma under rubrik 2 (Strukturella åtgärder), underrubriken "Strukturfonder", i budgetplanen.
- (3) Enligt punkt 12 andra stycket i interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet skall det inte finnas några disponibla marginaler under anslagstaken för åtgärderna inom budgetrubrik 2 (Strukturella åtgärder). Det är alltså nödvändigt att använda mekanismen för flexibilitet för att täcka dessa utgifter.

- (4) Vid medlingssammanträdet den 25 november 2002 godkände Europaparlamentet och rådet överföring 51/2002 som innebär att 14 991 760 euro förs från oanvända anslag i 2002 års budget till budgetpost B2-2 0 0. De beslutade också anslå det återstående beloppet på 12 008 240 euro under budgetpost B2-2 0 0 i 2003 års budget. Detta belopp kommer att överstiga taket för utgiftskategori 2 för 2003 och måste därför finansieras genom instrumentet för flexibilitet.
- (5) Särskilt för omställningen av de spanska och portugisiska flottorna är det därför lämpligt att göra ett undantag från den allmänna regeln i det interinstitutionella avtalet att mekanismen för flexibilitet "som regel inte får användas för samma behov två budgetår i följd".

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2003 (nedan kallad "2003 års budget") skall mekanismen för flexibilitet utnyttjas för ett belopp på 12 008 240 euro i åtagandebe- myndiganden.

Detta belopp skall användas till finansiering av den särskilda åtgärd som syftar till att främja omställningen av fartyg och fiskare som fram till 1999 var beroende av fiskeavtalet med Marocko och som är uppförd under budgetplanens rubrik "Strukturåtgärder", under budgetposten B2-2 0 0 i 2003 års budget.

⁽¹⁾ EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* samtidigt med 2003 års budget.

Utfärdat i Strasbourg den 19 december 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX
Ordförande

På Rådets vägnar

T. PEDERSEN
Ordförande

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 18 februari 2003

om förbättring av skyddet för egenföretagares hälsa och säkerhet i arbetet

(2003/134/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA
REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag till rekommendation

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens meddelande om ett gemenskapsprogram för arbetarskyddsfrågor (1996–2000) ⁽³⁾ bör man undersöka behovet av ett förslag till rådets rekommendation om egenföretagares hälsa och säkerhet, med hänsyn till det ständigt ökande antalet egenföretagare.
- (2) I sin resolution ⁽⁴⁾ om kommissionens handlingsprogram för arbetarskyddsfrågor (1994–2000) föreslår Europaparlamentet att handlingsprogrammet skall innefatta åtgärder för att utvidga ramdirektivet till att även omfatta egenföretagare. I sin resolution ⁽⁵⁾ om halvtidsrapporten om genomförandet av programmet uppmärksammar Europaparlamentet återigen gruppen egenföretagare, som i stor utsträckning inte omfattas av lagstiftningen, och erinrar om att entreprenadverksamhetens utveckling leder till att antalet olycksfall i arbetet ökar.
- (3) Kommissionens meddelande av den 11 mars 2002 med titeln "Anpassning till förändringar i arbetsliv och samhälle: en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen 2002–2006" och rådets resolution av den 3 juni 2002 om en ny arbetsmiljöstrategi för gemenskapen (2002–

2006), vilka syftar till att införa ett förebyggande förhållningssätt och påverka beteendet, bör när det är möjligt beaktas av både anställda och egenföretagare.

- (4) Arbetsmarknadens parter fäster också stor vikt vid skyddet av hälsa och säkerhet, både för egenföretagare och för andra personer som arbetar på samma arbetsplats, och nästan alla är positiva till en gemenskapsåtgärd i form av en rekommendation från rådet som betonar högrisksektorer och framför allt information och spridning av kunskap om riskförebyggande, lämplig utbildning och relevant hälsoövervakning.
- (5) De personer som inte utövar sin yrkesverksamhet inom ramen för ett anställningsförhållande med en arbetsgivare, eller mer allmänt, överhuvudtaget inte inom något beroendeförhållande till en tredje man, omfattas i allmänhet inte av de EG-direktiv som rör hälsa och säkerhet i arbetet, till exempel ramdirektiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽⁶⁾. I vissa medlemsstater omfattas för övrigt inte dessa arbetstagare av den gällande lagstiftningen om säkerhet och hälsa i arbetet.
- (6) Egenföretagare, oavsett om de arbetar ensamma eller tillsammans med anställda, kan utsättas för risker för sin hälsa och säkerhet på samma sätt som de anställda.
- (7) Egenföretagare kan genom sin verksamhet äventyra säkerhet och hälsa för andra personer som arbetar på samma arbetsplats.
- (8) Det finns i gemenskapen också sektorer som anses vara "högrisksektorer", där antalet egenföretagare är mycket stort (jordbruk, fiske, byggnadsarbete, transporter).

⁽¹⁾ Yttrande angivet den 23 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT C 241, 7.10.2002, s. 139.

⁽³⁾ EGT C 262, 7.10.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT C 205, 25.7.1994, s. 478.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets resolution av den 25 februari 1999 (A4-0050/1999).

⁽⁶⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (9) ILO kom nyligen med en rekommendation som åtföljer konventionen om hälsa och säkerhet i jordbruket⁽¹⁾. Enligt den rekommendationen bör medlemsstaterna stegvis utvidga det skydd som gäller för arbetstagare till att omfatta egenföretagare inom jordbruket, om nödvändigt genom att ta hänsyn till åsikter från de organisationer som företräder egenföretagarna inom jordbruket.
- (10) De olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som egenföretagare är särskilt utsatta för medför höga sociala och mänskliga kostnader.
- (11) Av dessa skäl är det lämpligt att ta hänsyn till gruppen egenföretagare och i denna rekommendation fokusera på förebyggande av de risker för olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar som egenföretagare utsätts för.
- (12) Behovet av att ta hänsyn till egenföretagarnas speciella situation har redan erkänts när det gäller arbete på tillfälliga eller rörliga byggarbetsplatser, eftersom det i direktiv 92/57/EEG⁽²⁾ föreskrivs om att vissa relevanta bestämmelser om användningen av arbetsutrustning och skyddsutrustning skall utvidgas till att omfatta egenföretagare.
- (13) En förbättring av säkerhets- och hälsonormerna för egenföretagare kan förbättra konkurrensvillkoren och konkurrenskraften på europeisk nivå.
- (14) Man bör likaså öka egenföretagares tillgång till utbildning och information för att förbättra hälsan och säkerheten såväl för dem som för de personer som arbetar på samma arbetsplats.
- (15) Medlemsstaterna bör välja de medel de anser lämpligast för att uppfylla målen.
- (16) Denna rekommendation inverkar inte på befintliga eller framtida nationella bestämmelser som ger ett högre skydd.
- (17) I nuvarande situation är det medlemsstaterna som har bäst förutsättningar att vidta lämpliga åtgärder. Gemenskapen bör emellertid också medverka till att målen i denna rekommendation uppnås.
- (18) Förslaget har utarbetats efter det att i enlighet med artikel 138.2 och 138.3 i EG-fördraget samråd har skett med arbetsmarknadens parter och Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA.

1. att inom ramen för sin politik när det gäller att förebygga olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, främja egenföretagares säkerhet och hälsa, med beaktande av de särskilda risker som föreligger inom specifika sektorer och det speciella förhållandet mellan uppdragsgivare och egenföretagare,
2. att när de främjar egenföretagares hälsa och säkerhet välja de åtgärder som de anser lämpligast, t.ex. en eller flera av följande: lagstiftning, stimulansåtgärder, informationskampanjer och uppmuntran till alla berörda,
3. att vidta de åtgärder som krävs, och då även medvetandegörande genom kampanjer, så att egenföretagare kan få nyttig information och råd från behöriga myndigheter och/eller organ, samt från deras egna representativa organisationer, när det gäller förebyggande av olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar,
4. att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att egenföretagare skall kunna ha tillgång till tillräcklig utbildning för att få lämplig kompetens i fråga om säkerhet och hälsa,
5. att underlätta för egenföretagare att lätt få tillgång till sådan information och utbildning utan att detta medför alltför stora kostnader,
6. att, i enlighet med nationell lagstiftning och/eller praxis, göra det möjligt för egenföretagare som önskar det, att ha tillgång till de hälsokontroller som är lämpliga med tanke på de risker som de är utsatta för,
7. att i sin politik när det gäller att förebygga olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar beakta tillgänglig information om de erfarenheter som har gjorts i andra medlemsstater,
8. att, när det gått fyra år sedan denna rekommendation antogs, undersöka effektiviteten av befintliga nationella åtgärder eller åtgärder som har vidtagits efter antagandet av denna rekommendation och informera kommissionen om resultatet.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 2003.

På rådets vägnar
N. CHRISTODOULAKIS
Ordförande

⁽¹⁾ ILO:s konvention 184/2001, 21.6.2001.

⁽²⁾ EGT L 245, 26.8.1992, s. 6.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 februari 2003

om godkännande av planerna för utrotning av klassisk svinpest och nödvaccination mot klassisk svinpest hos viltlevande svin i Tyskland i de federala delstaterna Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz och Saarland

[delgivet med nr K(2003) 626]

(Endast de tyska och franska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2003/135/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest⁽¹⁾, särskilt artiklarna 16.1, 20.2, 25.3 och 29.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Under det senaste årtiondet har klassisk svinpest bekräftats i populationen viltlevande svin i Tyskland i de federala delstaterna Baden-Württemberg, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland och Sachsen-Anhalt.
- (2) Planer för att utrota klassisk svinpest hos viltlevande svin i Baden-Württemberg, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Rheinland-Pfalz och Sachsen-Anhalt godkändes genom kommissionens beslut 1999/39/EG av den 21 december 1998 om godkännande av den plan som Tyskland har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern och Niedersachsen och om upphävande av beslut 96/552/EG⁽²⁾, beslut 1999/335/EG av den 7 maj 1999 om godkännande av de planer som Tyskland har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Baden-Württemberg och Rheinland-Pfalz⁽³⁾ och beslut 2000/281/EG av den 31 mars 2000 om godkännande av den plan som Tyskland har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Sachsen-Anhalt⁽⁴⁾.

- (3) Planer för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin i Nordrhein-Westfalen och för nödvaccination av viltlevande svin mot klassisk svinpest i Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz och Saarland godkändes genom kommissionens beslut 2002/161/EG om godkännande av de planer som Tyskland har lämnat in för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Rheinland-Pfalz och Saarland⁽⁵⁾, senast ändrat genom beslut 2002/791/EG⁽⁶⁾.
- (4) Tyskland har inkommit med uppgifter som visar att klassisk svinpest har utrotats i Baden-Württemberg, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern och Sachsen-Anhalt. De åtgärder som kommissionen vidtog för att bekämpa sjukdomen i dessa områden i Tyskland bör därför upphöra att gälla.
- (5) Åtgärder för att bekämpa klassisk svinpest behövs fortfarande i Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz och Saarland.
- (6) Tyskland har inkommit med uppdaterade planer för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin i Niedersachsen och Rheinland-Pfalz så att de överensstämmer med direktiv 2001/89/EG.
- (7) Mot bakgrund av den epidemiologiska situationen har Tyskland inkommit med en ändrad plan för nödvaccination av viltlevande svin i Rheinland-Pfalz och en plan för nödvaccination av viltlevande svin i Niedersachsen.

⁽¹⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 11, 16.1.1999, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 126, 20.5.1999, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 92, 31.3.2000, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 53, 23.2.2002, s. 43.

⁽⁶⁾ EGT L 274, 11.10.2002, s. 40.

- (8) De nyligen inlämnade planerna för utrotning och nödvaccination har gått igenom och befunnits vara förenliga med bestämmelserna i direktiv 2001/89/EG.
- (9) De tyska myndigheterna har tillåtit att försvagat levande vaccin används mot klassisk svinpest (stam C) i form av oralt vaccin som de viltlevande svinen får i sig genom utlagd åtel.
- (10) De tyska myndigheterna kommer även fortsättningsvis att noggrant övervaka klassisk svinpest hos viltlevande svin i hela Tyskland inom ramen för det program för utrotning och övervakning av klassisk svinpest som godkändes genom kommissionens beslut 2002/943/EG av den 28 november 2002 om godkännande av medlemsstaternas program för år 2003 för utrotning och övervakning av vissa djursjukdomar och för förebyggande av zoonoser ⁽¹⁾.
- (11) De tyska myndigheterna har åtagit sig följande: i) Att regelbundet se över vidtagna åtgärder för att bekämpa klassisk svinpest i Tyskland i nära samarbete med kommissionen och mot bakgrund av hur den epidemiologiska situationen utvecklas. ii) Att fullt ut beakta iakttagelser och rekommendationer från den inspektion som kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor gjorde i Rheinland-Pfalz i januari 2003 ⁽²⁾. iii) Att förbättra insamlingen av demografiska uppgifter om viltlevande svin och de epidemiologiska upplysningar som ligger till grund för de planer för utrotning och vaccination som godkänns genom detta beslut. De tyska myndigheterna skall vid behov ändra de planer som godkänns genom detta beslut och skicka in dem till kommissionen för godkännande.
- (12) Klassisk svinpest har bekräftats i populationen viltlevande svin i Frankrike i områden som gränsar till Tyskland. Den utrotningsplan som Frankrike lämnat in godkändes genom kommissionens beslut 2002/626/EG av den 25 juli 2002 om godkännande av den plan som Frankrike har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i departementen Moselle och Meurthe-et-Moselle ⁽³⁾.
- (13) Av tydlighetsskäl är det lämpligt att anta ett enda beslut som i) bekräftar godkännandet av de planer som Tyskland lämnat in för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin i Nordrhein-Westfalen och Saarland, ii) godkänner de nyligen inlämnade planerna för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin i Niedersachsen och Rheinland-Pfalz, iii) bekräftar godkännandet av planerna för nödvaccination av viltlevande svin mot klassisk svinpest i Nordrhein-Westfalen och Saarland, iv) godkänner de nyligen inlämnade planerna för nödvaccination av viltlevande svin mot klassisk svinpest i Niedersachsen och Rheinland-Pfalz, v) fastställer villkor för att i det gränsområde som avses garantera att de åtgärder som skall vidtas av Tyskland överensstämmer med de åtgärder som Frankrike vidtar, vi) upphäver beslut 1999/39/EG, 1999/335/EG, 2000/281/EG och 2002/161/EG.
- (14) För att öka öppenheten är det lämpligt att i det här beslutet ange i vilka geografiska områden planerna för utrotning och nödvaccination skall genomföras.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De planer som Tyskland har lämnat in för utrotning av klassisk svinpest hos viltlevande svin i Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz och Saarland godkänns härmed.

Artikel 2

De planer som Tyskland har lämnat in för nödvaccination av viltlevande svin mot klassisk svinpest i Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz och Saarland godkänns härmed.

Artikel 3

Tyskland skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att genomföra de planer som avses i artiklarna 1 och 2 i de områden som anges i bilagan.

Artikel 4

Tyskland skall i ett minst 20 km brett område utmed gränsen mellan Rheinland-Pfalz och Frankrike vidta de åtgärder som krävs för att

- i möjligaste mån minska störningar i populationen viltlevande svin som skulle kunna orsaka långa förflyttningar av viltlevande svin från området i fråga och därvidlag ta hänsyn till naturliga och konstgjorda hinder, och
- minska tätheten i populationen viltlevande svin.

Tyskland skall vidta ovan nämnda åtgärder i samordning och samarbete med de franska myndigheterna. De skall omfatta lagstiftning om jakt eller vid behov förbud mot jakt.

⁽¹⁾ EGT L 326, 3.12.2002, s. 12.

⁽²⁾ Rapporten från detta besök är ännu inte färdigställd den dag då detta beslut antas.

⁽³⁾ EGT L 200, 30.7.2002, s. 37.

Artikel 5

Beslut 1999/39/EG, 1999/335/EG, 2000/281/EG och 2002/161/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Tyskland och Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

1. FÖR FÖLJANDE OMRÅDEN FINNS DET REDAN GÄLLANDE UTROTNINGSPÅNEN:

A. **Niedersachsen**

I distriktet Rotenburg: Gemeinde Sottrum, Bothel, Rotenburg och Visselhövede.

I distriktet Soltau-Fallingbostel: Gemeinde Ahlden, Schwarmstedt-Essel, Wietzendorf, Bomlitz, Fallingbostel, Walsrode, Schneverdingen, Neuenkirchen, Soltau och Essel.

I distriktet Verden: Gemeinde Achim, Ottersberg, Langwedel, Verden och Kirchlinteln.

B. **Nordrhein-Westfalen**

I distriktet Euskirchen: Gemeinde Schleiden, Dahlem, Blankenheim, Bad Münstereifel, Euskirchen, Hellenthal, Kall, Mechernich, Nettersheim och Zülpich.

I distriktet Rhein-Sieg: Gemeinde Rheinbach, Swisttal och Meckenheim.

Staden Aachen:

I distriktet Aachen: Monschau, Stollberg, Simmerath och Roetgen.

I distriktet Düren: Heimbach, Nideggen, Hürtgenwald och Langerwehe.

C. **Rheinland-Pfalz**

Distrikten Ahrweiler, Bad Dürkheim, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun, Donnersbergkreis och Südliche Weinstraße.

I distriktet Trier-Saarburg: Området öster om floden Saar.

I distriktet Mayen-Koblenz: Området väster om floden Rhen.

Städerna Alzey, Landau, Kaiserslautern, Neustadt an der Weinstraße, Pirmasens, Speyer och Trier.

I staden Koblenz: Området väster om floden Rhen.

I distriktet Birkenfeld: Gemeinde Baumholder och Truppenübungsplatz Baumholder, Birkenfeld, Rhaunen. I Gemeinde Herrstein: kommunerna Allenbach, Bruchweiler, Kempfeld, Langweiler, Sensweiler och Wirschweiler.

I distriktet Rhein-Hunsrück-Kreis: Gemeinde Boppard, Verbandsgemeinde Emmelshausen, Kastellaun, Kirchberg. I Gemeinde Rheinböllen: kommunerna Benzweiler, Kisselbach, Liebshausen och Steinbach. Gemeinde Simmern och St. Goar-Oberwesel.

I distriktet Alzey-Worms: Kommunerna Stein-Bockenheim, Wonsheim, Siefersheim, Wöllstein, Gumbsheim, Eckelsheim, Wendelsheim, Nieder-Wiesen, Nack, Erbes-Büdesheim, Flonheim, Bornheim, Lonsheim, Bermersheim vor der Höhe, Albig, Bechenheim, Offenheim, Mauchenheim, Freimersheim, Wahlheim, Kettenheim, Esselborn, Dintenheim, Flomborn, Eppelsheim, Ober-Flörsheim, Hangen-Weisheim, Gundersheim, Bermersheim, Gundheim, Framersheim, Gau-Heppenheim, Gemeinde Monsheim och Alzey.

I distriktet Bad Kreuznach: Kommunerna Becherbach, Reiffelbach, Schmittweiler, Callbach, Meisenheim, Breitenheim, Rehborn, Lettweiler, Odernheim a. Glan, Oberhausen a. d. Nahe, Duchroth, Hallgarten, Feilbingert, Hochstätten, Niederhausen, Norheim, Bad Münster a. Stein-Ebernburg, Altenbamburg, Fürfeld, Tiefenthal, Neubamburg och Frei-Laubersheim.

I distriktet Germersheim: Gemeinde Lingenfeld, Bellheim och Germersheim.

I distriktet Kaiserslautern: Gemeinde Weilerbach, Otterbach, Otterberg, Enkenbach-Alsenborn, Hochspeyer, Kaiserslautern-Süd, Landstuhl, Bruchmühlbach-Miesau, kommunerna Hütschenhausen, Ramstein-Miesenbach, Steinwenden och Kottweiler-Schwanden.

I distriktet Kusel: Kommunerna Odenbach, Adenbach, Cronenberg, Ginsweiler, Hohenöllen, Lohnweiler, Heinzenhausen, Nussbach, Reipoltskirchen, Hefersweiler, Relsberg, Einöllen, Oberweiler-Tiefenbach, Wolfstein, Kreimbach-Kaulbach, Rutsweiler a.d. Lauter, Rothselberg, Jettenbach och Bosenbach.

I distriktet Ludwigshafen: Gemeinde Dudenhofen, Waldsee, Böhl-Iggelheim, Schifferstadt, Römerberg och Altrip.

I distriktet Südwestpfalz: Gemeinde Waldfischbach-Burgalben, Rodalben, Hauenstein, Dahner-Felsenland, Pirmasens-Land, Thaleischweiler-Fröschen, kommunerna Schmitshausen, Herschberg, Schauerberg, Weselberg, Obernheim-Kirchenarnbach, Hettenhausen, Saalstadt, Wallhalben och Knopp-Labach.

D. **Saarland**

I distriktet Merzig-Wadern: Gemeinde Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen och Wadern.

I distriktet Saarlouis: Gemeinde Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz och Saarlouis.

I distriktet Sankt Wendel: Gemeinde Nonnweiler, Nohfelden och Tholey.

2. I FÖLJANDE OMRÅDEN GÖRS NÖDVACCINATION:

A. Niedersachsen

I distriktet Rotenburg: Gemeinde Sottrum, Bothel, Rotenburg och Visselhövede.

I distriktet Soltau-Fallingbostal: Gemeinde Ahlden, Schwarmstedt-Essel, Wietzendorf, Bomlitz, Fallingbostal, Walsrode, Schneverdingen, Neuenkirchen, Soltau och Essel.

I distriktet Verden: Gemeinde Achim, Ottersberg, Langwedel, Verden och Kirchlinteln.

B. Nordrhein-Westfalen

I distriktet Euskirchen: Gemeinde Schleiden, Dahlem, Blankenheim, Bad Münstereifel, Euskirchen, Hellenthal, Kall, Mechernich och Nettersheim.

I distriktet Rhein-Sieg: Gemeinde Rheinbach, Swisttal och Meckenheim.

Staden Aachen:

I distriktet Aachen: Gemeinde Monschau, Stollberg, Simmerath och Roetgen.

I distriktet Düren: Gemeinde Heimbach, Nideggen, Hürtgenwald och Langerwehe.

C. Rheinland-Pfalz

Distrikten Ahrweiler, Bernkastel-Wittlich, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun och Trier.

I distriktet Trier-Saarburg: Alla områden öster om floden Saar.

I staden Koblenz och distriktet Mayen-Koblenz: Alla områden väster om floden Rhen.

I distriktet Birkenfeld: Gemeinde Baumholder och Truppenübungsplatz Baumholder, Gemeinde Birkenfeld och Rhaunen, kommunerna Allenbach, Bruchweiler, Kempfeld, Langweiler, Sensweiler och Wirschweiler.

I distriktet Rhein-Hunsrück: Gemeinde Boppard, Emmelshausen, Kastellaun, Kirchberg, Simmern och St. Goar-Oberwesel, kommunerna Benzweiler, Kisselbach, Liebshausen och Steinbach.

Distriktet Bad Dürkheim, Donnersbergkreis och Südliche Weinstrasse.

Städerna Speyer, Neustadt a. d. W., Landau, Pirmasens och Kaiserslautern.

I distriktet Alzey-Worms: Kommunerna Stein-Bockenheim, Wonsheim, Siefersheim, Woellstein, Gumbsheim, Eckelsheim, Wendelsheim, Nieder-Wiesen, Nack, Erbes-Büdesheim, Flonheim, Bornheim, Lonsheim, Bernersheim vor der Höhe, Albig, Bechenheim, Offenheim, Mauchenheim, Freimersheim, Wahlheim, Kettenheim, Esselborn, Dintesheim, Flomborn, Eppelsheim, Ober-Floersheim, Hangen-Weinsheim, Gundersheim, Bernersheim och Gundheim, Gemeinde Monsheim och Alzey.

I distriktet Bad Kreuznach: Kommunerna Becherbach, Reiffelbach, Schmittweiler, Callbach, Meisenheim, Breitenheim, Rehborn, Lettweiler, Odernheim a. Glan, Oberhausen a. d. Nahe, Duchroth, Hallgarten, Feilbingert, Hochstätten, Niederhausen, Norheim, Bad Münster a. Stein-Ebernburg, Altenbamberg, Fürfeld, Tiefenthal, Neubamberg och Frei-Laubersheim.

I distriktet Germersheim: Gemeinde Lingenfeld, Bellheim och Germersheim.

I distriktet Kaiserslautern: Gemeinde Weilerbach, Otterbach, Otterberg, Enkenbach-Alsenborn, Hochspeyer, Kaiserslautern-Süd, Landstuhl och Bruchmühlbach-Miesau, kommunerna Hütschenhausen, Ramstein-Miesenbach, Steinwenden och Kottweiler-Schwanden.

I distriktet Kusel: Kommunerna Odenbach, Adenbach, Cronenberg, Ginsweiler, Hohenöllen, Lohnweiler, Heinzenhausen, Nussbach, Reipoltskirchen, Hefersweiler, Relsberg, Einöllen, Oberweiler-Tiefenbach, Wolfstein, Kreimbach-Kaulbach, Rutsweiler a. d. Lauter, Rothselsberg, Jettenbach och Bosenbach.

I distriktet Ludwigshafen: Gemeinde Dudenhofen, Waldsee, Böhl-Iggelheim, Schifferstadt, Römerberg och Altrip.

I distriktet Südwestpfalz: Gemeinde Waldfischbach-Burgalben, Rodalben, Hauenstein, Dahner-Felsenland, Pirmasens-Land och Thaleischweiler-Fröschen, kommunerna Schmitshausen, Herschberg, Schauerberg, Weselberg, Obernheim-Kirchenarnbach, Hettenhausen, Saalstadt, Wallhalben och Knopp-Labach.

D. Saarland ⁽¹⁾

I distriktet Merzig-Wadern: Gemeinde Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen och Wadern.

I distriktet Saarlouis: Gemeinde Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwabach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz och Saarlouis.

I distriktet Sankt Wendel: Gemeinde Nonnweiler, Nohfelden och Tholey.

(1) Ingen vaccination söder om motorväg A8 i Saarland.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 februari 2003

om godkännande av planerna för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin och nödvaccinering av vilda svin mot klassisk svinpest i Luxemburg

[delgivet med nr K(2003) 627]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/136/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2001/89/EG av den 23 oktober 2001 om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 16.1, 20.2, 25.3 och 29.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Under 2001 bekräftades förekomst av klassisk svinpest hos populationen av vilda svin i Luxemburg.
- (2) En plan för utrotning av klassisk svinpest hos populationen av vilda svin i Luxemburg godkändes av kommissionen genom beslut 2002/181/EG av den 28 februari 2002 om godkännande av den plan som Luxemburg har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i vissa områden i Luxemburg ⁽²⁾.
- (3) Luxemburg har, mot bakgrund av den epidemiologiska situationen, lagt fram en plan för nödvaccinering av vilda svin i Luxemburg.
- (4) Den plan som har lämnats in har gått igenom och befunnits vara förenlig med bestämmelserna i direktiv 2001/89/EG.
- (5) Myndigheterna i Luxemburg har godkänt att försvagat levande vaccin används mot klassisk svinpest (stam C) på så sätt att de viltlevande svinen får i sig vaccinet genom utlagd åtel.
- (6) Myndigheterna i Luxemburg har åtagit sig att i) mot bakgrund av utvecklingen av den epidemiologiska situationen och i nära samarbete med kommissionen kontinuerligt se över åtgärderna för bekämpning av klassisk svinpest i Luxemburg och ii) att förbättra insamlandet av demografiska uppgifter rörande vilda svin samt den epidemiologiska information som ligger till grund för

utrotnings- och vaccinationsplanerna som godkänns genom detta beslut. Om så krävs skall myndigheterna i Luxemburg ändra de planer som godkänns genom detta beslut och överlämna dem till kommissionen för godkännande.

- (7) Klassisk svinpest har konstaterats hos vilda svin i vissa områden i Frankrike som gränsar mot Luxemburg. Den utrotningsplan som lagts fram av Frankrike godkändes genom kommissionens beslut 2002/626/EG om godkännande av den plan som Frankrike har lagt fram för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i departementen Moselle och Meurthe-et-Moselle ⁽³⁾.
- (8) För tydlighetens skull är det lämpligt att anta ett samlande beslut med i) bekräftelse av godkännandet av Luxemburgs plan för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin, ii) godkännande av den nyligen framlagda planen för nödvaccinering av vilda svin, iii) upprättande av villkor som garanterar att de åtgärder som skall genomföras av Luxemburg är förenliga med de åtgärder som tillämpas av Frankrike, i de gränsområden som berörs, samt iv) upphävande av beslut 2002/181/EG.
- (9) Av öppenhetsskäl bör det i det här beslutet anges i vilka geografiska områden som utrotnings- och nödvaccineringsplanerna skall genomföras.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den plan för utrotning av klassisk svinpest hos vilda svin i Luxemburg, vilken lämnats in av Luxemburg, godkänns härmed.

⁽¹⁾ EGT L 316, 1.12.2001, s. 5.⁽²⁾ EGT L 61, 2.3.2002, s. 54.⁽³⁾ EGT L 200, 30.7.2002, s. 37.

Artikel 2

Den plan för nödvaccinering av vilda svin i Luxemburg mot klassisk svinpest, vilken lämnats in av Luxemburg, godkänns.

Artikel 3

Luxemburg skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att genomföra de planer som avses i artiklarna 1 och 2 i de områden som anges i bilagan.

Artikel 4

Luxemburg skall, innanför den egna landsgränsen längs en remsa med en bredd på minst 20 km från gränsen till Frankrike, vidta lämpliga åtgärder i syfte att

- a) så långt det är möjligt, med beaktande av naturliga och konstgjorda hinder, undvika att utsätta populationen vilda svin för störningar som kan leda till att den börjar röra sig ut ur området i fråga, och
- b) minska djurtätheten inom populationen av vilda svin.

Ovannämnda åtgärder skall antas av Luxemburg i samordning och samarbete med de franska myndigheterna. De skall omfatta bestämmelser som reglerar jaktförfaranden eller, om så krävs, bestämmelser om tillfälligt jaktförbud.

Artikel 5

Beslut 2002/181/EG skall upphöra att gälla.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Storhertigdömet Luxemburg och Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Hela Luxemburg.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 februari 2003

om ändring av beslut 93/402/EEG beträffande import av färskt kött från Paraguay

[delgivet med nr K(2003) 677]

(Text av betydelse för EES)

(2003/137/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 22.1 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter, svin och färskt kött eller köttprodukter ⁽²⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 1452/2001 ⁽³⁾, särskilt artikel 14.3 och artikel 16 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens beslut 93/402/EEG av den 10 juni 1993 om djurhälsovillkor och veterinärintyg för import av färskt kött från länder i Sydamerika ⁽⁴⁾, senast ändrat genom beslut 2002/908/EG ⁽⁵⁾, gäller Argentina, Brasilien, Chile, Colombia, Paraguay och Uruguay.
- (2) I oktober 2002 upptäcktes ett utbrott av mul- och klövsjuka i Paraguay, i ett område som gränsar till områden från vilka export till gemenskapen är tillåten (gemenskapsgodkända områden) och som ligger nära gränsen till Brasilien.
- (3) För att kunna bedöma situationen beträffande mul- och klövsjuka i såväl det område där utbrottet inträffade som i de gemenskapsgodkända områdena gjorde Kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor (FVO) en inspektion mellan den 4 och 14 februari 2003.
- (4) Inspektionen visade att den allmänna situationen i Paraguay när det gäller veterinärkontroller av boskap och köttproduktion inte uppfyller kraven för export till gemenskapen.
- (5) Ett antal allvarliga brister kunde konstateras, liksom bristande kontroller av de förfaranden som myndigheterna i Paraguay infört till följd av tidigare FVO-inspektioner för att garantera att endast urbanat och moget kött av djur från gemenskapsgodkända områden i landet exporteras i enlighet med gemenskapens krav.

(6) På grund av vad som konstaterades under inspektionen bör tillståndet för Paraguay att exportera urbanat och moget färskt nötkött till gemenskapen dras in.

(7) Eftersom det inte föreligger klara bevis på förekomsten av en pågående sjukdom i Paraguay bör landet emellertid få tillstånd att till gemenskapen exportera urbanat och moget färskt nötkött avsett som livsmedel, och urbanat kött och slaktbiprodukter för tillverkning av foder för sällskapsdjur, under förutsättning att slakten, produktionen och godkännandet skett före den 20 februari 2003 och att transporten till gemenskapen påbörjats före detta datum. Situationen skall ses över när myndigheterna i Paraguay kan ge tillräckliga garantier för att de konstaterade bristerna har åtgärdats och när det under ytterligare en FVO-inspektion kan bekräftas att så har skett.

(8) Beslut 93/402/EEG bör således ändras.

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till beslut 93/402/EEG skall ersättas med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för handel så att dessa överensstämmer med det här beslutet, och de skall utan dröjsmål på lämpligt sätt offentliggöra och informera om de åtgärder som vidtagits. De skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut skall ses över inom tolv månader.

⁽¹⁾ EGT L 24, 31.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 179, 22.7.1993, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 313, 16.11.2002, s. 34.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA II

DJURHÄLSOGARANTIER SOM KRÄVS VID UTFÄRDANDE AV INTYG ⁽¹⁾

Land	Område	Intygsförlaga för färskt kött utom slaktbiprodukter				Intygsförlaga för slaktbiprodukter								
		Arter				Från nötkreatur					Från får		Från hästdjur	
		Nötkreatur	Får och getter	Svin	Hästdjur	HC	MP				PF	HC		PF
						1	2	3	4					
Argentina	AR	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
	AR-1	A ⁽⁴⁾	—	—	D	—	—	—	—	—	F ⁽⁵⁾	—	—	D
	AR-3	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	—	D	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	B ⁽⁶⁾	D
Brasilien	BR	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
	BR-1	A ⁽³⁾	—	—	D	—	—	—	—	—	F ⁽³⁾	—	—	D
	BR-2	A ⁽⁸⁾	—	—	D	—	—	—	—	—	F ⁽⁹⁾	—	—	D
Chile	CL	B	B	H	D	B	B	B	B	B	B	B	B	D
Colombia	CO	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
	CO-1	A	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
	CO-2	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
	CO-3	A	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
Paraguay	PY	—	—	—	D	—	—	—	—	—	—	—	—	D
	PY-1	A ⁽⁷⁾	—	—	D	—	—	—	—	—	F ⁽⁷⁾	—	—	D
Uruguay	UY	A ⁽²⁾	C ⁽²⁾	—	D	—	—	—	—	—	F	—	G	D

HC Användning som livsmedel.

MP Avsett för industrier som tillverkar produkter av värmebehandlat kött.

1 = Hjärta.

2 = Lever.

3 = Massetermuskel.

4 = Tunga.

PF Avsett för industrier som tillverkar foder för sällskapsdjur.

(1) Bokstäverna (A, B, C, D, E, F, G och H) i tabellen avser de olika förlagor till djurhälsogarantier som beskrivs i del 2 i bilaga III. De skall användas för samtliga produkter och ursprungsområden i enlighet med artikel 2; streck (—) anger att import inte är tillåten.

(2) Endast för urbenat kött av djur som slaktats efter den 1 november 2001.

(3) För Rio Grande do Sul endast för urbenat kött från nötkreatur och slaktbiprodukter för tillverkning av foder för sällskapsdjur, från djur som slaktats efter den 30 november 2001.

(4) Endast för urbenat kött från nötkreatur som slaktats efter den 31 januari 2002, utom för La Pampa och Santiago del Estero där gällande datum för slakt är den 8 mars 2002, och för Córdoba där detta datum är den 26 mars 2002.

(5) Endast för slaktbiprodukter som används vid tillverkning av foder för sällskapsdjur och som kommer från nötkreatur som slaktats efter den 31 januari 2002, utom för La Pampa och Santiago del Estero där gällande datum för slakt är den 8 mars 2002, och för Córdoba där detta datum är den 26 mars 2002.

(6) Endast för färskt kött (även slaktbiprodukter) från får, getter och nötkreatur som slaktats efter den 1 mars 2002 i provinserna Chubut, Santa Cruz och Tierra del Fuego.

(7) Endast för urbenat nötkött avsett som livsmedel samt urbenat nötkött och slaktbiprodukter för tillverkning av foder för sällskapsdjur, under förutsättning att slakten, produktionen och godkännandet skett efter den 1 september 2002 och före den 20 februari 2003, och att transporten till gemenskapen påbörjats före den 20 februari 2003.

(8) Endast för urbenat kött av nötkreatur som slaktats före den 31 oktober 2002.

(9) Endast för slaktbiprodukter för tillverkning av foder för sällskapsdjur, från nötkreatur som slaktats före den 31 oktober 2002.”

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 februari 2003

om fastställande av kodningsstandarder för komponenter och material i fordon enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG om uttjänta fordon*[delgivet med nr K(2003) 620]*

(Text av betydelse för EES)

(2003/138/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 2000/53/EG skall kommissionen fastställa kodningsstandarder för komponenter och material, som producenter och tillverkare av material och utrustning skall använda för att bland annat göra det lättare att urskilja de komponenter och material som lämpar sig för återanvändning och materialåtervinning.
- (2) Man bör fastställa ytterligare kodningsstandarder på grundval av den praktiska erfarenheten av återvinning och materialåtervinning av uttjänta fordon.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som avses i artikel 11 i direktiv 2000/53/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Utan att det påverkar artikel 3.3 i direktiv 2000/53/EG skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att producenter, i samarbete med tillverkare av material och utrust-

ning, använder nomenklaturen i de ISO-kodningsstandarder för komponenter och material som anges i bilagan till detta beslut för att märka och urskilja material och komponenter i fordon.

Artikel 2

På grundval av den praktiska erfarenheten av återvinning och materialåtervinning av uttjänta fordon skall detta beslut ses över två år efter ikraftträdandet för att man vid behov skall kunna fastställa kodningsstandarder för andra komponenter och material.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 juli 2003.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På kommissionens vägnar

Margot WALLSTRÖM

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.

BILAGA

Följande nomenklatur skall tillämpas för märkning och urskiljning av fordonskomponenter och fordonsmaterial av plast med en vikt på över 100 gram:

- ISO 1043-1 Plast – Symboler och förkortningar. Del 1: Grundpolymerer och deras speciella egenskaper.
- ISO 1043-2 Plast – Symboler och förkortningar. Del 2: Fyllmedel och armeringsmaterial.
- ISO 11469 Plast – Generisk identifiering och märkning av plastprodukter.

Följande nomenklatur skall tillämpas för märkning och urskiljning av fordonskomponenter och fordonsmaterial av elastomerer med en vikt på över 200 gram:

- ISO 1629 Gummi och latex – Terminologi. Inte tillämplig på märkning av däck.

ISO-standardernas symboler "<" respektive ">" får ersättas med klamrar.

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2003/139/GUSP

av den 27 februari 2003

om restriktiva åtgärder mot ledarna i regionen Transnistrien i Republiken Moldavien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15 i detta, och

Artikel 1

av följande skäl:

- (1) EU upprepar sin allvarliga oro för läget i konflikten som rör regionen Transnistrien i Moldavien och understryker sitt åtagande att bidra till ansträngningarna att inom ramen för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) nå en fredlig lösning av konflikten med full respekt för Moldaviens territoriella integritet.
- (2) EU anser det vara oacceptabelt med den ständiga obstruktionen från ledarna i regionen Transnistrien i Republiken Moldavien och deras ovilja att ändra status quo.
- (3) Som en följd därav och som stöd för EU:s mer aktiva involvering i den politiska processen, har rådet beslutat att genomföra riktade sanktioner i form av reseförbud enbart för de ledare i Transnistrien som i första hand betraktas som ansvariga för det bristande samarbetet när det gäller att främja en politisk lösning av konflikten. EU förbehåller sig rätten att i ett senare skede överväga ytterligare riktade restriktiva åtgärder.
- (4) EU kommer att se över sin ståndpunkt med ledning av den framtida utvecklingen, särskilt åtgärder som vidtagits av den transnistrisk ledningen för att uppnå konkreta framsteg i förhandlingarna om fastställande av Transnistriens politiska ställning i Moldavien.
- (5) Genomförandet av reseförbudet bör inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt eller är värdland för OSSE.

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra inresa till eller transitering genom deras territorium för de personer som förtecknas i bilagan och som är ansvariga för det bristande samarbetet när det gäller att främja en politisk lösning av konflikten.

2. Det som anges i punkt 1 gör inte en medlemsstat skyldig att vägra egna medborgare inresa till territoriet.

3. Punkt 1 skall tillämpas utan att det påverkar de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, dvs.

- i) som värdland i en internationell mellanstatlig organisation,
- ii) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna, eller
- iii) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet.

Rådet skall i vart och ett av dessa fall informeras på vederbörligt sätt.

4. Punkt 3 skall anses gälla också i fall då en medlemsstat är värdland för OSSE.

5. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1 när resan är motiverad av allvarliga humanitära skäl, eller för deltagande i mellanstatliga möten, även sådana som stöds av EU, där man för en politisk dialog som direkt främjar demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i Moldavien.

6. En medlemsstat som vill bevilja undantag enligt punkt 5 skall skriftligt anmäla detta till rådet. Undantag skall anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom 48 timmar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

7. När en medlemsstat enligt punkterna 3, 4, 5 och 6 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium för personer som förtecknas i bilagan skall tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

Artikel 2

Rådet skall på förslag av en medlemsstat eller av kommissionen anta ändringar av förteckningen i bilagan om den politiska utvecklingen i Moldavien så kräver.

Artikel 3

För att de ovan nämnda åtgärderna skall få största möjliga genomslag skall Europeiska unionen uppmana tredje stater att anta liknande restriktiva åtgärder som de som föreskrivs i denna gemensamma ståndpunkt.

Artikel 4

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas. Den skall tillämpas från och med den dagen under en tolv månadersperiod, som kan förnyas.

Denna gemensamma ståndpunkt skall ses över kontinuerligt.

Artikel 5

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På rådets vägnar
M. CHRISOCHOÏDIS
Ordförande

BILAGA

Förteckning över de personer som avses i artikel 1

1. SMIRNOV, IGOR, "president", född den 29.10.1941 i Chabarovsk. Ryskt pass nr 50 NO. 0337530.
 2. SMIRNOV, VLADIMIR, son och ordförande för Statliga tullkommittén, född den 3.4.1961 i Vupiansk Charkov. Ryskt pass nr 50 NO. 00337016.
 3. SMIRNOV, OLEG, son och rådgivare åt Statliga tullkommittén, född den 8.8.1967 i Novaja Vachovka, Cherson. Ryskt pass nr 60 NO. 1907537.
 4. LEONTIEV, SERGEJ, "vicepresident", född den 9.2.1944 i Odessa Leontovka. Ryskt pass nr 50 NO. 0065438.
 5. MARAKUTSA, GRIGORIJ, "ordförande i Högsta sovjet", född den 15.10.1942 i Teia, Grigoriopol. Gammalt sovjetiskt pass nr 8BM724835.
 6. KAMINSKIJ, ANATOLIJ, "vice ordförande i Högsta sovjet", född den 15.3.1950 i Cita. Gammalt sovjetiskt pass nr A25056238.
 7. SJEVTJUK, JEVGENIJ, "vice ordförande i Högsta sovjet", född den 21.6.1946 i Novosibirsk. Gammalt sovjetiskt pass nr A25004230.
 8. LITSKAJ, VALERIJ, "utrikesminister", född den 13.2.1949 i Tver. Ryskt pass.
 9. CHAJEJEV, STANISLAV, "försvarsminister", född den 28.12.1941 i Tjeljabinsk.
 10. ANTIUFEJEV (SEVTOV), VADIM, "minister för statens säkerhet", född 1951 i Novosibirsk. Ryskt pass.
 11. KOROLJOV, ALEXANDER, "inrikesminister", född 1951 i Brjansk. Ryskt pass.
 12. BALALA, VIKTOR, "justitieminister", född 1961 i Vinnytsia.
 13. AKULOV, BORIS, "Transnistriens företrädare i Ukraina".
 14. ZACHAROV, VIKTOR, "åklagarmyndigheten", född 1948 i Camenca.
 15. LIPOVTSEV, ALEXEJ, "vice ordförande i Tullkommittén".
 16. GUDYMO, OLEG, "vice säkerhetsminister", född den 11.9.1944 i Alma-Ata. Ryskt pass nr 51 NO. 0592094.
 17. KOSOVSKIJ, EDUARD, "ordförande i Transnistrian Republican Bank", född den 7.10.1958 i Floresti.
-

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2003/140/GUSP**av den 27 februari 2003****om undantag från de restriktiva åtgärder som införts genom gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 16 januari 2002 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1390 (2002), nedan kallad "UNSCR 1390 (2002)", om åtgärder som skall införas mot Usama bin Ladin, medlemmar av al-Qaida-organisationen, talibanerna och andra personer, grupper, företag och enheter associerade med dem, med anpassning av räckvidden hos de sanktioner som införts genom säkerhetsrådets resolutioner 1267 (1999) och 1333 (2000), nedan kallade "UNSCR 1267 (1999)" och "UNSCR 1333 (2000)".
- (2) Den 27 maj 2002 antog rådet gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP⁽¹⁾ för att genomföra UNSCR 1390 (2002).
- (3) Den 20 december 2002 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1452 (2002), vilket möjliggjorde specificerade undantag från de restriktiva åtgärder som införts genom UNSCR 1267 (1999) och 1390 (2002).
- (4) Insatser från gemenskapen krävs för att genomföra de specificerade undantagen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid genomförandet av åtgärderna enligt artikel 3 i gemensam ståndpunkt 2002/402/GUSP kommer Europeiska gemenskapen att föreskriva de undantag som medges i resolution 1452 (2002) från Förenta nationernas säkerhetsråd.

Artikel 2

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 3

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På rådets vägnar
M. CHRISOCHOÏDIS
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 4.

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2003/141/GUSP

av den 27 februari 2003

om ändring av gemensam åtgärd 2002/210/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 11 mars 2002 antog rådet gemensam åtgärd 2002/210/GUSP om Europeiska unionens polisuppdrag⁽¹⁾, i vilken det föreskrivs en flerårig plan för dess finansiering.
- (2) Av tekniska skäl har en upphandling av viss utrustning som krävs för att sätta igång uppdraget inte kunnat slutföras inom föreskrivna tidsramar. På grund av den begränsning som gäller för berättigande av medel för 2002 enligt den finansieringsöverenskommelse som avses i artikel 166.1 a i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽²⁾ kan dessa anslag inte längre användas under 2003.
- (3) Det är därför nödvändigt att ta upp utgifterna för denna upphandling i gemenskapsbudgeten för 2003.
- (4) Gemensam åtgärd 2002/210/GUSP bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 9.1 och 9.2 i gemensam åtgärd 2002/210/GUSP skall ersättas med följande:

"1. Det finansiella referensbeloppet för att genomföra denna gemensamma åtgärd skall vara följande:

- a) 14 miljoner euro i igångsättningskostnader (inklusive utrustning och planeringsgruppen) för 2002, som skall finansieras över gemenskapens budget.

- b) 1,7 miljoner euro i igångsättningskostnader (inklusive utrustning) för 2003, som skall finansieras över gemenskapens budget.
- c) Upp till 38 miljoner euro i årliga driftskostnader för 2003–2005, fördelade enligt följande:
 - i) Upp till 17 miljoner euro för traktamenten beroende på vad dygnskostnaden har fastställts till och 1 miljon euro för reseersättning som, enligt artikel 5.2, skall bäras av den som orsakar kostnaden.
 - ii) Återstående 20 miljoner euro (11 miljoner euro för löpande driftskostnader, 4 miljoner euro för lokalanställda, 5 miljoner euro för internationella civilanställda) skall finansieras gemensamt över gemenskapens budget.

Rådet skall på årlig basis fatta beslut om den slutliga budgeten för åren 2003–2005.

2. Om finansieringen via gemenskapens budget i enlighet med punkt 1 c ii visar sig vara otillräcklig skall rådet i enlighet med bestämmelserna i Fördraget om Europeiska unionen besluta om hur de återstående kostnaderna, som skall vara gemensamma, skall täckas."

Artikel 2

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Artikel 3

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 27 februari 2003.

På rådets vägnar

M. CHRISOCHOÏDIS

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 70, 13.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

RÄTTELSE**Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1784/2000 av den 11 augusti 2000 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Förbundsrepubliken Brasilien, Japan, Folkrepubliken Kina, Republiken Korea, Konungariket Thailand och Tjeckiska republiken**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 208 av den 18 augusti 2000)

På sidan 23, i bilagan, punkt 5 skall det

i stället för ”5. Namnet på den företrädare för företaget som har utställt åtagandefakturan som följande undertecknade försäkran:

’Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av ... (företaget) och som godtagits av Europeiska kommissionen genom förordning (EG) nr 449/2000 och beslut K(2000)XXX. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och riktiga.’”

vara: ”5. Namnet på den företrädare för företaget som har utställt åtagandefakturan som följande undertecknade försäkran:

’Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av ... (företaget) och som godtagits av Europeiska kommissionen genom förordning (EG) nr 449/2000 och beslut K(2000)2452. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och riktiga.’”

Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafik-säkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 203 av den 10 augusti 2000)

På sidan 4 i artikel 12.1 skall det

i stället för: ”... senast den 10 augusti 2002. (...)”

vara: ”... före den 10 augusti 2002. (...)”.

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1514/2002 av den 19 augusti 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tullen på import av vissa rördelar av järn eller stål med ursprung i Tjeckien, Malaysia, Ryssland, Republiken Korea och Slovakien

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 228 av den 24 augusti 2002)

På sidan 5, i artikel 1.2, tabellen, texten som rör "Slovakien" skall det i stället för:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	TARIC-tilläggsnummer
"Slovakien	Alla företag	15,0	A999"

vara:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	TARIC-tilläggsnummer
"Slovakien	Bohus s.r.o., Nálepkova 310, 976 45 Hronec	7,7	A329
	Alla andra företag	15,0	A999"